

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

Bruxelles, den 24. februar 2026
(OR. en)

2025/0045(COD)
LEX 2496

PE-CONS 66/2/25
REV 2

SIMPL 217
ANTICI 219
ECOFIN 1788
EF 429
DRS 101
COMPET 1381
FIN 1586
COH 258
CODEC 2180

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
OM ÆNDRING AF DIREKTIV 2006/43/EF, 2013/34/EU,
(EU) 2022/2464 OG (EU) 2024/1760 FOR SÅ VIDT ANGÅR
VISSE KRAV TIL VIRKSOMHEDERS BÆREDYGTIGHEDSRAPPORTERING
OG VISSE KRAV TIL VIRKSOMHEDERS DUE DILIGENCE
I FORBINDELSE MED BÆREDYGTIGHED**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2026/...

af 24. februar 2026

om ændring af direktiv 2006/43/EF, 2013/34/EU,

(EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760

**for så vidt angår visse krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering
og visse krav til virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50 og 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure², og

¹ EUT C, C/2025/4212, 20.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/4212/oj>.

² Europa-Parlamentets holdning af 16.12.2025 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 24.2.2026.

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I sin meddelelse af 11. februar 2025 med titlen "Et enklere og hurtigere Europa: Meddelelse om gennemførelse og forenkling" fremlagde Kommissionen en vision for en gennemførelses- og forenklingsdagsorden, der giver hurtige og synlige forbedringer for mennesker og erhvervslivet i praksis. Dette kræver mere end en trinvis tilgang, og det er nødvendigt, at Unionen skrider til dristig handling for at nå dette mål. Det er nødvendigt, at Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet, medlemsstaternes myndigheder på alle niveauer og interessenter arbejder sammen om at strømline og forenkle regler på EU-plan og nationalt og regionalt plan samt om at gennemføre politikker på mere effektiv vis.

- (2) I forbindelse med Kommissionens tilsagn om at reducere rapporteringsbyrden og øge konkurrenceevnen er det nødvendigt at ændre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF³, 2013/34/EU⁴, (EU) 2022/2464⁵ og (EU) 2024/1760⁶, samtidig med at de politiske mål i Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 med titlen "Den europæiske grønne pagt" ("den europæiske grønne pagt") og Kommissionens meddelelse af 8. marts 2018 med titlen "Handlingsplan for finansiering af bæredygtig vækst" ("handlingsplan om bæredygtig finansiering") opretholdes.

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj>).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering (EUT L 322 af 16.12.2022, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1760 af 13. juni 2024 om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og forordning (EU) 2023/2859 (EUT L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).

- (3) I betragtning af ændringen af omfanget af virksomheder, der er underlagt krav om bæredygtighedsrapportering, vil det være uforholdsmæssigt at kræve, at revisionsfirmaer, der ønsker at udføre erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, skal være omfattet af godkendelseskrav svarende til dem, der gælder for revisionsfirmaer, der udfører revision af regnskaber. Sådanne godkendelseskrav vedrører fysiske personer, der udfører arbejdet på revisionsfirmaets vegne, flertallet af stemmerettighederne, der indehaves af revisionsfirmaet, og flertallet af medlemmerne af revisionsfirmaets bestyrelse eller direktion. Revisionsfirmaer, der ønsker at udføre erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, bør kun skulle sikre, at de udpeger mindst én ledende bæredygtighedspartner, som opfylder betingelserne med henblik på godkendelse, og som er godkendt som revisor i den pågældende medlemsstat.
- (4) I henhold til artikel 26a, stk. 1, i direktiv 2006/43/EF skal medlemsstaterne sikre, at revisorer og revisionsfirmaer udfører erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med standarder for erklæringsopgaver med begrænset sikkerhed, der skal vedtages af Kommissionen. senest den 1. oktober 2026. Virksomheder har udtrykt betænkeligheder ved det arbejde, der udføres af udbydere af erklæringsydelser, og har givet udtryk for, at der er behov for fleksibilitet i tilknytning til håndteringen af specifikke risici og kritiske problematikker, der er identificeret med hensyn til erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Kommissionen bør tage hensyn til disse betænkeligheder, når den arbejder på standarderne for erklæringsopgaver med begrænset sikkerhed. Manglen på harmoniserede standarder for erklæringsopgaver bidrager til de problemer, som virksomheder er udsat for, og det er derfor vigtigt, at Kommissionen vedtager en passende delegeret retsakt. For at give tilstrækkelig tid til at udarbejde standarderne for erklæringsopgaver med begrænset sikkerhed bør fristen for deres vedtagelse udsættes til den 1. juli 2027.

- (5) Ved artikel 26a, stk. 3, andet afsnit, i direktiv 2006/43/EF tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage standarder for erklæring med høj grad af sikkerhed senest den 1. oktober 2028 efter en vurdering af gennemførligheden heraf for revisorer og for virksomheder. For at undgå en stigning i virksomhedernes omkostninger ved erklæringsopgaver bør kravet om at vedtage standarder for erklæring med høj grad af sikkerhed ophæves.

- (6) I henhold til artikel 45 i direktiv 2006/43/EF skal en medlemsstats kompetente myndigheder registrere tredjelandsrevisorer og -revisionsfirmaer, der udsteder erklæringer om bæredygtighedsoplysninger for tredjelandsvirksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i den pågældende medlemsstat. Betingelserne for en sådan registrering vedrører de krav, som flertallet af medlemmerne af tredjelandsrevisionsfirmaets bestyrelse eller direktion skal opfylde, de krav, som tredjelandsrevisoren skal opfylde, de erklæringsstandarder, der skal anvendes, og tredjelandsrevisionsfirmaets offentliggørelse af en årlig beretning om gennemsigtighed. Derudover skal medlemsstaterne underlægge registrerede tredjelandsrevisorer og -revisionsfirmaer deres tilsyns-, kvalitetssikrings-, undersøgelses- og sanktionssystemer. Under hensyntagen til det nuværende internationale landskab for regulering af bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver herom og i betragtning af, at registreringen er nødvendig for gyldigheden af disse erklæringer i Unionen, vil det være uforholdsmæssigt at kræve, at disse registreringsbetingelser skal være opfyldt i de første år af anvendelsen af ordningen for bæredygtighedsrapportering. Desuden afhænger tilsynet med registrerede tredjelandsrevisorer og -revisionsfirmaer af, om der foreligger afgørelser om ækvivalens eller tilstrækkelighed. Der bør derfor i en overgangsperiode indføres forenkledede registreringsbetingelser og en fritagelse for tilsyn for tredjelandsrevisorer og -revisionsfirmaer, der udsteder erklæringer om bæredygtighedsoplysninger for tredjelandsvirksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i en medlemsstat. Forenklet registrering bør være mulig på betingelse af, at visse oplysninger gives til den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder bør afvise registrering, hvis disse oplysninger ikke gives.

- (7) I henhold til artikel 19a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU skal store virksomheder og små og mellemstore virksomheder, undtagen mikrovirksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, udarbejde og offentliggøre bæredygtighedsrapportering på individuelt niveau. I rapporten med titlen "Fremtiden for den europæiske konkurrenceevne" peges der på rammen for bæredygtighedsrapportering som "en stor kilde til den reguleringsmæssige byrde", og det konkluderes i den forbindelse, at der er "behov for at tage bedre hensyn til størrelsen af de virksomheder, der er berørt af reguleringen". For at mindske virksomhedernes rapporteringsbyrde og for at nå rapporteringsmålene på en mere forholdsmæssig måde bør forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre bæredygtighedsrapportering på individuelt niveau begrænses til virksomheder med en nettoomsætning på over 450 000 000 EUR og mere end 1 000 medarbejdere i gennemsnit i løbet af regnskabsåret som fastsat i de nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2013/34/EU. Dette mere målrettede anvendelsesområde, som også bør gælde for koncerner og udstedere, vil sikre, at byrden ved obligatorisk bæredygtighedsrapportering begrænses til de største virksomheder, koncerner og udstedere. Sådanne virksomheder, koncerner og udstedere har de største miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige indvirkninger (ESG). Samtidig er de bedst i stand til at absorbere de omkostninger, der er forbundet med ESG-rapporteringen. Virksomheder, koncerner og udstedere under de angivne tærskler kan fortsat vælge at aflægge frivillig bæredygtighedsrapportering, hvilket lettes betydeligt med de standarder for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug, der indføres ved nærværende direktiv.

- (8) I artikel 1, stk. 3, i direktiv 2013/34/EU præciseres det, at forsikringsselskaber og kreditinstitutter, der er store virksomheder eller små og mellemstore virksomheder, undtagen mikrovirksomheder, og hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, er omfattet af de krav om bæredygtighedsrapportering, der er fastsat i nævnte direktiv, uanset deres retlige form. Eftersom anvendelsesområdet for bæredygtighedsrapportering på individuelt niveau begrænses ved nærværende direktiv, bør en sådan begrænsning af anvendelsesområdet også gælde for forsikringsselskaber og kreditinstitutter.
- (9) Med henblik på at sikre sammenhæng på tværs af lovgivningen om bæredygtig finansiering er det vigtigt at overveje, om krav vedrørende ESG eller bæredygtighed for den finansielle sektor, herunder sektorspecifik lovgivning om finansielle tjenesteydelser, europæiske tilsynsmyndigheders (ESA'ers) forventninger og de tilsynsmæssige forventninger på nationalt plan skal udformes eller tilpasses på en måde, der sikrer overensstemmelse med de forpligtelser til bæredygtighedsrapportering, der er fastsat i direktiv 2013/34/EU. Opretholdelse af sammenhæng, herunder for så vidt angår virksomheder, der ikke er omfattet af artikel 19a og 29a i direktiv 2013/34/EU, vil kræve nøje opmærksomhed og kunne kræve handling fra Europa-Parlamentets, Rådets, Kommissionens og ESA'ernes side.

- (10) Selv om den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF), der er oprettet ved EFSF-rammeaftalen, er undtaget fra den ordning for bæredygtighedsrapportering, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF⁷, i henhold til nævnte direktivs artikel 8, er EFSF underlagt kravene om bæredygtighedsrapportering i direktiv 2013/34/EU. Selv om EFSF er en stor virksomhed, der er stiftet i en retlig form, der indgår på listen i nævnte direktiv, råder EFSF over et mandat, som stort set svarer til det mandat, der gælder for den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM), nemlig at sikre finansiell stabilitet i Unionen ved at yde midlertidig finansiell bistand til medlemsstater, der har euroen som valuta. ESM er imidlertid ikke underlagt krav om bæredygtighedsrapportering. For at EFSF kan nyde godt af samme behandling som ESM for så vidt angår bæredygtighedsrapportering og med henblik på at sikre overensstemmelse med undtagelsesordningen i direktiv 2004/109/EF, bør EFSF derfor undtages fra den ordning for bæredygtighedsrapportering, der er fastsat i direktiv 2013/34/EU.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

- (11) I henhold til artikel 19, stk. 1, fjerde afsnit, i direktiv 2013/34/EU skal store virksomheder og små og mellemstore virksomheder, undtagen mikrovirksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, nemlig de virksomheder, der er omfattet af obligatorisk bæredygtighedsrapportering, medtage oplysninger om immaterielle nøgleressourcer og deres rolle i forbindelse med virksomhedens forretningsmodel og værdiskabelse. For at sikre overensstemmelse med det nye anvendelsesområde og for at nå målene om en sådan rapportering på en mere forholdsmæssig måde bør dette krav kun gælde for virksomheder med en nettoomsætning på over 450 000 000 EUR og mere end 1 000 medarbejdere i gennemsnit i løbet af regnskabsåret.

- (12) I henhold til artikel 19a, stk. 3, i direktiv 2013/34/EU skal virksomheder rapportere oplysninger om deres egne aktiviteter og om deres værdikæde. Der er dokumentation for, at virksomheder i værdikæden, herunder små og mellemstore virksomheder, modtager uforholdsmæssige anmodninger om oplysninger fra rapporterende virksomheder, uanset de eksisterende begrænsninger, der er fastsat i nævnte direktiv. Det er derfor nødvendigt at indføre beskyttelse for virksomheder i værdikæden, der ikke overskrider et gennemsnitligt antal medarbejdere på 1 000 i løbet af det foregående regnskabsår, for at begrænse byrden for sådanne virksomheder ("de beskyttede virksomheder"). Rapporterende virksomheder bør kunne forlade sig på en egenerklæring udstedt af virksomheder i deres værdikæde med henblik på at fastsætte disse virksomheders størrelse. Det bør ikke være nødvendigt, at den rapporterende virksomhed foretager yderligere kontrol. Den rapporterende virksomhed bør imidlertid ikke forlade sig på en selvdeklareret størrelse, som den ved eller med rimelighed kan forventes at vide, er åbenlyst forkert. Når rapporterende virksomheder søger at indhente oplysninger om deres værdikæde, bør de forbydes at kræve oplysninger, der overskrider visse grænser, fra beskyttede virksomheder. Disse grænser bør afspejle de grænser, der er fastsat i de standarder for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug, der skal vedtages af Kommissionen. Samtidig bør beskyttede virksomheder i de rapporterende virksomheders værdikæde have en lovbestemt ret til at nægte at give oplysninger, der rækker ud over disse grænser. For at sikre effektiviteten af denne ret og for at undgå at pålægge mindre virksomheder en byrde med hensyn til proaktivt at vurdere, om denne ret finder anvendelse, bør rapporterende virksomheder, der vælger at anmode om oplysninger, der går ud over disse grænser, være forpligtet til at sikre, at beskyttede virksomheder informeres om, hvilke yderligere oplysninger der anmodes om, og om deres lovbestemte ret til at afslå at give dem.

For at sikre proportionalitet bør omfanget af dette "værdikædeloft" begrænses på følgende måder. For det første bør det ikke forbyde udveksling af oplysninger på frivillig basis såsom oplysninger, der normalt udveksles mellem virksomheder i en given sektor. For det andet bør det ikke berøre eventuelle forpligtelser, der måtte eksistere, uanset om det er kontraktligt eller i henhold til EU-ret eller national ret, til at give oplysninger, der ikke overstiger de oplysninger, der er angivet i den frivillige standard. For det tredje bør værdikædeloftet kun finde anvendelse på indhentning af oplysninger foretaget med henblik på rapportering af bæredygtighedsoplysninger som krævet i direktiv 2013/34/EU. Det bør ikke vedrøre Unionens krav om at gennemføre en due diligence-proces eller om indhentning af oplysninger foretaget til andre formål såsom med henblik på den rapporterende virksomheds risikostyring. Virksomheder, der rapporterer i overensstemmelse med disse begrænsninger, bør anses for at opfylde forpligtelsen til at rapportere værdikædeoplysninger som krævet i direktiv 2013/34/EU. Det er vigtigt, at de rapporterende virksomheder kun anmoder om oplysninger fra virksomheder i deres værdikæde, i det omfang det er nødvendigt. Det er navnlig vigtigt, at de anmoder om færre oplysninger end dem, der er angivet i standarderne til frivillig brug, hvis de ikke har brug for alle oplysningerne i disse standarder. Udbydere af erklæringsydelser bør udarbejde deres udtalelse om erklæringsopgaver under overholdelse af den beskyttelse, der ydes til virksomheder i værdikæden. I erkendelse af at alle de nødvendige oplysninger måske ikke altid er tilgængelige fra virksomheder i værdikæden, bør den rapporterende virksomhed desuden kunne opfylde rapporteringskravene for værdikædeoplysninger ved at anvende oplysninger, der er indhentet direkte fra virksomheder i dens værdikæde, eller skøn over disse oplysninger, alt efter hvad der er relevant.

- (13) I betragtning af ændringen af de anvendelsesdatoer, der er fastsat i direktiv (EU) 2022/2464, bør direktiv 2013/34/EU ændres for at forenkle den treårige overgangsperiode og præcisere, at den begynder på det tidspunkt, hvor en virksomhed bliver forpligtet til at rapportere bæredygtighedsoplysninger i overensstemmelse med direktiv 2013/34/EU og (EU) 2022/2464.

- (14) Med forbehold af erklæringsopgaver er der omstændigheder, hvor virksomheder bør kunne udelade visse oplysninger ved anvendelse af krav til bæredygtighedsrapportering. Disse omstændigheder bør udvikles og præciseres. For det første kan offentliggørelse af bæredygtighedsoplysninger i visse tilfælde i væsentlig grad skade en virksomheds handelsmæssige position. I sådanne tilfælde bør virksomheden have mulighed for at udelade sådanne oplysninger, forudsat at særlige betingelser for udeladelsen er opfyldt for at sikre, at sådanne tilfælde forbliver undtagelsestilfælde, og at der også er tilstrækkelig beskyttelse af interesserne hos brugerne af de rapporterede bæredygtighedsoplysninger. I den forbindelse udgør det ikke væsentlig skade for den rapporterende virksomheds handelsmæssige position, at tredjelandsvirksomheder ikke er forpligtet til at rapportere de samme oplysninger. For det andet bør virksomheder kunne udelade oplysninger som intellektuel kapital, intellektuel ejendom, knowhow, teknologiske oplysninger eller resultaterne af innovation, der kan betragtes som en forretningshemmelighed som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943⁸. For det tredje bør virksomheder kunne udelade klassificerede informationer. Endelig kunne der være oplysninger, som bør holdes fortrolige af årsager, der ikke vedrører handelsmæssig skade, forretningshemmeligheder eller klassificering. Virksomheder bør navnlig frit kunne udelade oplysninger, der skal beskyttes mod uautoriseret adgang eller offentliggørelse i henhold til andre EU-retsakter eller national ret. Desuden bør kravene om bæredygtighedsrapportering ikke forpligte virksomheder til at offentliggøre oplysninger, der vil være til skade for fysiske personers privatliv eller fysiske eller juridiske personers sikkerhed. Dette er særlig vigtigt i den aktuelle geopolitiske situation. Navnlig forsvarsvirksomheder har behov for at have en skønsbeføjelse til at kunne tilbageholde følsomme oplysninger, hvis offentliggørelse kan være til skade for deres egen eller andre juridiske personers, herunder medlemsstaternes, sikkerhed.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943 af 8. juni 2016 om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse (EUT L 157 af 15.6.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).

- (15) Ved artikel 29c, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU gives Kommissionen beføjelser til at vedtage begrænsede standarder for bæredygtighedsrapportering, der angiver de oplysninger, der skal rapporteres af små og mellemstore virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, små og ikkekomplekse institutter, captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber, som gør brug af undtagelsen om begrænset bæredygtighedsrapportering i nævnte direktivs artikel 19a, stk. 6. Eftersom nærværende direktiv udelukker små og mellemstore virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, fra ordningen for bæredygtighedsrapportering, bør Kommissionens beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at fastsætte standarder for bæredygtighedsrapportering for disse små og mellemstore virksomheder ophæves. Henvisninger til artikel 29c i direktiv 2013/34/EU bør derfor udgå af nævnte direktiv.
- (16) Ved artikel 19a, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU gives små og mellemstore virksomheder, undtagen mikrovirksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, mulighed for at fravælge ordningen for bæredygtighedsrapportering i de første to år af dens anvendelse. Eftersom nærværende direktiv udelukker små og mellemstore virksomheder fra ordningen for bæredygtighedsrapportering, bør bestemmelsen om den toårige fravalgsmulighed udgå.

- (17) I henhold til artikel 29a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU skal modervirksomheder i koncerner af en vis størrelse udarbejde og offentliggøre bæredygtighedsrapportering på konsolideret niveau. Det er imidlertid hensigtsmæssigt at øge fleksibiliteten i forbindelse med holdingvirksomheder. Navnlig når en koncern af denne størrelse kun eksisterer som følge af en holdingvirksomheds forskellige investeringer, kunne konsolideret rapportering give anledning til praktiske vanskeligheder og byrder og være af begrænset nytte for andre markedsdeltagere. Holdingvirksomheder, der er modervirksomheder i sådanne koncerner, bør derfor have mulighed for at vælge, om de vil rapportere konsoliderede bæredygtighedsoplysninger, eller om de vil udelade sådanne oplysninger. Denne mulighed bør være strengt begrænset på grund af dens mål. Den bør kun finde anvendelse, hvis modervirksomheden opfylder definitionen af en holdingvirksomhed, herunder kravet om ikke at involvere sig direkte eller indirekte i dattervirksomhedernes ledelse, med forbehold af de rettigheder, som holdingvirksomheder besidder i deres egenskab af selskabsdeltager. Disse rettigheder omfatter stemmeret på generalforsamlinger, som afhængigt af de nationale selskabsretlige regler bl.a. vil kunne vedrøre udnævnelse af medlemmer af ledelses-, administrations- og tilsynsorganerne i de virksomheder, hvori der besiddes kapitalandele, med henblik på at sikre en passende kontrol med og beskyttelse af disse investeringer. Desuden bør holdingvirksomheder kun have denne mulighed, hvis de har besiddelser i virksomheder, hvis forretningsmodeller og operationer er uafhængige af hinanden. Dette udelukker tilfælde, hvor en holdingvirksomheds dattervirksomheder er tæt forbundne gennem deres forretningsaktiviteter, f.eks. når en dattervirksomheds aktiviteter muliggør eller direkte støtter en anden dattervirksomheds aktiviteter. Endelig bør denne mulighed ikke berøre eventuelle rapporteringsforpligtelser, der måtte gælde for andre virksomheder i koncernen, f.eks. hvis en virksomhed i koncernen i sig selv er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU.

- (18) I henhold til direktiv (EU) 2022/2464 skal visse virksomheder rapportere bæredygtighedsoplysninger i overensstemmelse med obligatoriske europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering (ESRS). I juli 2023 vedtog Kommissionen det første sæt ESRS. For hurtigt at opnå resultater med hensyn til forenkling og strømlining af bæredygtighedsrapporteringen vil Kommissionen inden for seks måneder fra nærværende direktivs ikrafttræden vedtage en delegeret retsakt for at revidere det første sæt ESRS med henblik på en væsentlig reform af ESRS ved at: i) fjerne de datapunkter, der anses for at være mindst vigtige for generel bæredygtighedsrapportering, ii) prioritere i videst muligt omfang kvantitative datapunkter frem for beskrivende tekst, iii) sondre yderligere mellem obligatoriske og frivillige datapunkter, iv) give klare instrukser om, hvordan væsentlighedsprincippet skal anvendes, for at sikre, at virksomheder kun pålægges at rapportere væsentlige oplysninger, og for at mindske risikoen for, at udbydere af erklæringsydelser på utilsigtet vis tilskynder virksomheder til at rapportere unødvendige oplysninger eller afsætte uforholdsmæssigt store ressourcer til væsentlighedsvurderingsprocessen, v) forbedre overensstemmelsen med anden EU-lovgivning, herunder lovgivning om finansielle tjenesteydelser, og vi) i det videst mulige omfang tage hensyn til interoperabilitet med globale standarder for bæredygtighedsrapportering. Ændringen vil præcisere bestemmelser, der anses for at være uklare, og forenkle strukturen og præsentationen af standarderne. Den vil også omfatte andre ændringer, der kan anses for nødvendige i betragtning af de opnåede erfaringer med anvendelsen af det første sæt ESRS. Standarderne for bæredygtighedsrapportering bør også tage højde for de vanskeligheder, som virksomheder kunne støde på i forbindelse med indsamling af oplysninger fra aktører i hele deres værdikæde, især fra dem, der ikke er underlagt kravene om bæredygtighedsrapportering, og fra leverandører på nye markeder og i vækstøkonomier.

- (19) Hvis sammensætningen af en koncern ændres i løbet af regnskabsåret som følge af erhvervelse eller fusion af virksomheder, kunne det tage yderligere tid og skabe administrative udfordringer at integrere disse virksomheder i processen for bæredygtighedsrapportering for det samme regnskabsår. Det er derfor hensigtsmæssigt at give den modervirksomhed, der er omfattet af konsoliderede krav om bæredygtighedsrapportering, mulighed for at udsætte bæredygtighedsrapporteringen for sådanne nyerhvervede eller fusionerede virksomheder til det efterfølgende regnskabsår. Når en virksomhed forlader en koncern i løbet af regnskabsåret, ville det desuden være uforholdsmæssigt at kræve, at den modervirksomhed, der er omfattet af konsoliderede krav om bæredygtighedsrapportering, skal fremlægge bæredygtighedsoplysninger om den pågældende virksomhed for det samme regnskabsår. Det er derfor hensigtsmæssigt, at modervirksomheden har mulighed for ikke at medtage bæredygtighedsoplysninger om den virksomhed, der forlod koncernen, i den konsoliderede ledelsesberetning for det pågældende regnskabsår. I betragtning af at visse begivenheder, der påvirker de virksomheder, der blev erhvervet eller fusioneret, eller som forlod koncernen, ikke desto mindre kunne have en indvirkning på koncernens virkninger, risici eller muligheder i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål, bør det kræves, at den modervirksomhed, der vælger ikke at fremlægge bæredygtighedsoplysninger om disse virksomheder for et regnskabsår, angiver disse væsentlige begivenheder i sin konsoliderede ledelsesberetning.

- (20) Ved artikel 29b, stk. 1, tredje afsnit, i direktiv 2013/34/EU tillægges Kommissionen beføjelser til ved hjælp af delegerede retsakter at vedtage sektorspecifikke rapporteringsstandarder, idet det første sæt af sådanne standarder skal vedtages senest den 30. juni 2026. For at undgå en stigning i antallet af foreskrevne datapunkter, som virksomhederne er forpligtet til at rapportere, bør denne beføjelse udgå. Afhængigt af efterspørgslen fra virksomheder, der er omfattet af kravene om bæredygtighedsrapportering fastsat i direktiv 2013/34/EU, kan Kommissionen støtte virksomhederne ved at yde sektorspecifik vejledning, der illustrerer og letter anvendelsen af ESRS inden for en given sektor, herunder retningslinjer for gennemførelsen af vurderingen af dobbelt væsentlighed, der har til formål at identificere bæredygtighedsspørgsmål, der kan forventes at være væsentlige for en typisk virksomhed, der opererer i den pågældende sektor. Sådanne retningslinjer bør udarbejdes i samråd med relevante interessenter. Hvor det er relevant, vil der kunne tages hensyn til relevante internationale standarder.

- (21) I henhold til artikel 29b, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU skal standarder for bæredygtighedsrapportering ikke angive oplysningskrav, der ville kræve, at virksomheder indhenter oplysninger fra små og mellemstore virksomheder i deres værdikæde, der rækker ud over de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til standarderne for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen. Eftersom nærværende direktiv udelukker små og mellemstore virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, fra ordningen for bæredygtighedsrapportering, og for at reducere rapporteringsbyrden for virksomheder i værdikæden, som ikke er forpligtet til at rapportere om deres bæredygtighed, bør standarderne for bæredygtighedsrapportering ikke angive oplysningskrav, som ville kræve, at virksomheder indhenter oplysninger fra virksomheder i deres værdikæde med op til 1 000 medarbejdere i gennemsnit i løbet af regnskabsåret, der rækker ud over de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til standarderne for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug for virksomheder, der ikke er forpligtet til at rapportere om deres bæredygtighed.

(22) Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt for at fastsætte standarder for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug for beskyttede virksomheder. Disse standarder bør stå i et rimeligt forhold til målet og være relevante for disse virksomheders kapaciteter og særlige kendetegn og stå i et rimeligt forhold til deres aktiviteterets omfang og kompleksitet. Andre virksomheder, der ikke er forpligtet til at rapportere bæredygtighedsoplysninger, bør også kunne vælge at gøre brug af disse standarder. Standarderne for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug bør anvende et forenklet sprog og tage hensyn til princippet om at "tænke småt først" ved at anvende modularitet, der giver mulighed for fleksibilitet og udvikling i oplysningerne. I videst muligt omfang bør standarderne for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug tage hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009⁹. Hvor det er muligt, bør disse standarder også angive den struktur, der skal anvendes til at fremlægge disse oplysninger. Indtil Kommissionen vedtager standarder for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug, kan virksomheder, der frivilligt rapporterer bæredygtighedsoplysninger, frit gøre dette i overensstemmelse med Kommissionens henstilling (EU) 2025/1710¹⁰, som er baseret på den frivillige standard for SMV'er (VSME), der er udarbejdet af EFRAG. For at sikre kontinuitet og proportionalitet bør de standarder for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug, som Kommissionen vedtager ved hjælp af en delegeret retsakt, baseres på denne henstilling.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 761/2001 og Kommissionens beslutning 2001/681/EF og 2006/193/EF (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1221/oj>).

¹⁰ Kommissionens henstilling (EU) 2025/1710 af 30. juli 2025 om en frivillig standard for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder (EUT L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).

- (23) For at sikre, at standarderne for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug fortsat er i overensstemmelse med den udvikling, der er relevant for bæredygtighedsrapportering, bør Kommissionen revidere disse standarder mindst hvert fjerde år. I forbindelse med denne gennemgang bør Kommissionen tage behørigt hensyn til den udvikling, der er relevant for bæredygtighedsrapportering, samt til, om standarderne sætter virksomhederne i stand til at nå relevante mål, herunder: i) tilvejebringelse af oplysninger, der opfylder databehovene hos virksomheder, der anmoder om bæredygtighedsoplysninger fra deres leverandører, ii) tilvejebringelse af oplysninger, der opfylder finansielle institutioners og investorers databehov og dermed letter virksomhedernes adgang til finansiering, iii) forbedring af forvaltningen af bæredygtighedsspørgsmål, herunder, hvor det er relevant, miljømæssige og sociale aspekter såsom forurening og arbejdsstyrkens sundhed og sikkerhed på en måde, der styrker virksomheders konkurrenceevne og modstandsdygtighed, og iv) bidrage til en mere bæredygtig og inkluderende økonomi. Hvis disse mål ikke er nået, bør Kommissionen ændre standarderne i overensstemmelse hermed.

- (24) I henhold til artikel 29d i direktiv 2013/34/EU skal virksomheder, der er underlagt kravene i nævnte direktivs artikel 19a og 29a, udarbejde deres ledelsesberetninger eller konsoliderede ledelsesberetninger, alt efter tilfældet, i det fælles elektroniske rapporteringsformat, der er angivet i artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815¹¹, og opmærke deres bæredygtighedsrapportering, herunder oplysningerne til fremlæggelse fastlagt i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852¹², i overensstemmelse med det elektroniske rapporteringsformat, der er angivet i nævnte delegerede forordning. For at give virksomhederne klarhed bør det præciseres, at indtil sådanne regler om opmærkning af bæredygtighedsrapportering er vedtaget ved hjælp af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815, bør virksomheder ikke være forpligtet til at opmærke deres bæredygtighedsrapportering.

¹¹ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815 af 17. december 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af et fælles elektronisk rapporteringsformat (EUT L 143 af 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

- (25) I henhold til artikel 33, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU har medlemmerne af en virksomheds administrations-, ledelses- og tilsynsorganer et kollektivt ansvar for at sikre, at visse dokumenter udarbejdes og offentliggøres i overensstemmelse med kravene i nævnte direktiv. For at give virksomhederne fleksibilitet og reducere deres rapporteringsbyrde bør medlemsstaterne kunne foreskrive, at det kollektive ansvar, der påhviler medlemmerne af en virksomheds administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, for at sikre overholdelse af kravene i nævnte direktiv for så vidt angår digitalisering af ledelsesberetningen, er begrænset til dens offentliggørelse i det fælles elektroniske rapporteringsformat, herunder opmærkning af den deri indeholdte bæredygtighedsrapportering.

(26) I henhold til artikel 40a, stk. 1, fjerde og femte afsnit, i direktiv 2013/34/EU skal visse af en tredjelandsvirksomheds dattervirksomheder i Unionen, der har en nettoomsætning på over 150 000 000 EUR i Unionen, eller, hvis sådanne dattervirksomheder ikke findes, en tredjelandsvirksomheds filialer i Unionen, der har en nettoomsætning på over 40 000 000 EUR, offentliggøre og tilgængeliggøre bæredygtighedsoplysninger på koncernniveau, eller, hvis det ikke er relevant, på individuelt niveau for tredjelandsvirksomheden. For at lette byrden for tredjelandsvirksomheder i et omfang, der svarer til reduktionen af byrden for virksomheder, der er omfattet af nævnte direktivs artikel 19a og 29a, bør nettoomsætningstærsklen for tredjelandsvirksomheden hæves fra 150 000 000 EUR til 450 000 000 EUR. Af hensyn til reduktion af byrden bør den størrelse af tredjelandsvirksomheders dattervirksomheder og tredjelandsvirksomheders filialer, der bestemmer, om sådanne dattervirksomheder for filialer så vidt angår bæredygtighedsrapportering er omfattet af direktiv 2013/34/EU, desuden også justeres. Nettoomsætningstærsklen for en tredjelandsvirksomheds dattervirksomhed og en tredjelandsvirksomheds filial bør fastsættes til 200 000 000 EUR. Rapporteringskravene for tredjelandsvirksomhedens dattervirksomhed eller tredjelandsvirksomhedens filial i henhold til artikel 40a er forskellige fra rapporteringskravene for virksomheder i henhold til artikel 19a og 29a. Tredjelandsvirksomhedens dattervirksomhed eller tredjelandsvirksomhedens filial, der er omfattet af artikel 40a, er kun forpligtet til at offentliggøre og stille bæredygtighedsrapporten fra tredjelandsvirksomheden til rådighed, mens virksomheder, der er omfattet af artikel 19a og 29a, er forpligtet til at rapportere på egne vegne. Det er derfor ikke nødvendigt at anvende de samme tærskler ved fastlæggelsen af, hvilke dattervirksomheder eller filialer, der er omfattet af rapporteringskravene i artikel 40a, og hvilke virksomheder, der er omfattet af rapporteringskravene i artikel 19a og 29a. For at sikre lige vilkår bør modervirksomheder i tredjelandslande, der er holdingvirksomheder, hvis dattervirksomheders forretningsmodeller og aktiviteter er uafhængige af hinanden, derudover have mulighed for ikke at offentliggøre og ikke at gøre en bæredygtighedsrapport tilgængelig i overensstemmelse med artikel 40a.

- (27) For at sikre, at virksomheder kan få adgang til praktiske oplysninger om anvendelsen af de obligatoriske og frivillige standarder for bæredygtighedsrapportering som fastsat i direktiv 2013/34/EU, og for at lette byrden ved at anvende disse standarder for bæredygtighedsrapportering bør Kommissionen oprette en særlig onlineportal. Denne særlige onlineportal bør give adgang til oplysninger, vejledning og støtte, herunder relevante skabeloner, vedrørende disse standarder for bæredygtighedsrapportering. Den særlige onlineportal bør sammenkobles med onlinestøtteforanstaltninger, der stilles til rådighed af medlemsstaterne, hvis sådanne findes, for at tage hensyn til nationale forhold.
- (28) For at mindske den administrative byrde, der følger af opfyldelsen af kravene om bæredygtighedsrapportering, der hovedsagelig knytter sig til virksomheders dataindsamling, databehandling og deling af data med andre virksomheder, bør Kommissionen forelægge en rapport om initiativer, der gør det muligt for virksomheder at indsamle, behandle og udveksle data på en sikker, gnidningsløs og automatiseret måde. Dette bør omfatte: tilvejebringelse af harmoniserede, standardiserede og strukturerede digitale dataformater til effektiv deling af aktivitetsdata mellem virksomheder såsom elektroniske fakturaer eller digitale VSME-rapporter; fastsættelse af tekniske minimumskrav til digitale systemer, der anvendes til forvaltning og rapportering af bæredygtighedsdata, for at sikre interoperabilitet; sikring af adgang til pålidelige og kvalificerede data; og sikring af muligheden for at dele data gennem en åben og fælles EU-dataudvekslingsinfrastruktur.

- (29) For at tilpasse tærsklerne for nettoomsætning for virksomheder, der er underlagt krav om bæredygtighedsrapportering, da inflation med tiden vil udhule deres reelle værdi, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder også på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹³. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (30) I artikel 5, stk. 2, første afsnit, i direktiv (EU) 2022/2464 fastsættes de datoer, fra hvilke medlemsstaterne skal anvende de krav om bæredygtighedsrapportering, der er fastsat i direktiv 2013/34/EU, med forskellige datoer afhængigt af den pågældende virksomheds størrelse. I betragtning af at kun virksomheder med en nettoomsætning på over 450 000 000 EUR og mere end 1 000 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret, alt efter hvad der er relevant, på koncernniveau skal være underlagt krav om bæredygtighedsrapportering, bør kriterierne for fastsættelse af anvendelsesdatoerne tilpasses, og henvisningen til små og mellemstore virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, udgå.

¹³ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinst/2016/512/oj.

- (31) Det er vigtigt at sikre retssikkerheden med hensyn til begrænsningen af omfanget af virksomheder, der er underlagt krav om bæredygtighedsrapportering, særligt med hensyn til det personelle anvendelsesområde for de relevante bestemmelser på ethvert tidspunkt. Artikel 5, stk. 2, første afsnit, litra a), i direktiv (EU) 2022/2464, der vedrører den første gruppe af virksomheder, der er omfattet af nævnte direktiv, bør derfor ændres for at begrænse dets anvendelse til tre regnskabsår fra den 1. januar 2024. For regnskabsår, der begynder den 1. januar 2027 eller derefter, bør artikel 5, stk. 2, første afsnit, litra b), i direktiv (EU) 2022/2464, der vedrører den anden gruppe af virksomheder, der er omfattet af nævnte direktiv, finde anvendelse. Virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet for nævnte direktivs artikel 5, stk. 2, første afsnit, litra a), men ikke af anvendelsesområdet for litra b), som ændret ved nærværende direktiv, vil derfor falde uden for nærværende direktivs anvendelsesområde fra og med de regnskabsår, der begynder den 1. januar 2027 eller derefter. Med henblik på at reducere byrden så hurtigt som muligt bør medlemsstaterne ikke desto mindre kunne undtage sådanne virksomheder fra rapporteringsforpligtelserne for regnskabsår, der begynder mellem den 1. januar 2025 og den 31. december 2026. Medlemsstaterne er forpligtet til at gennemføre denne undtagelse på en måde, der sikrer overholdelse af retssikkerhedsprincippet.

- (32) I artikel 5, stk. 2, tredje afsnit, i direktiv (EU) 2022/2464 fastsættes de datoer, fra hvilke medlemsstaterne skal anvende de krav om bæredygtighedsrapportering, der er fastsat i direktiv 2004/109/EF, med forskellige datoer afhængigt af den pågældende udsteders størrelse. I betragtning af at kun virksomheder med en nettoomsætning på over 450 000 000 EUR og mere end 1 000 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret, alt efter hvad der er relevant, på koncernniveau skal være underlagt krav om bæredygtighedsrapportering, bør kriterierne for fastsættelse af anvendelsesdatoerne tilpasses, og henvisningen til små og mellemstore virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, udgå.

- (33) Det er vigtigt at sikre retssikkerheden med hensyn til begrænsningen af omfanget af udstedere, der er underlagt krav om bæredygtighedsrapportering, særligt med hensyn til det personelle anvendelsesområde for de relevante bestemmelser på ethvert tidspunkt.
- Artikel 5, stk. 2, tredje afsnit, litra a), i direktiv (EU) 2022/2464, der vedrører den første gruppe af udstedere, der er omfattet af nævnte direktiv, bør derfor ændres for at begrænse dets anvendelse til tre regnskabsår fra den 1. januar 2024. For regnskabsår, der begynder den 1. januar 2027 eller derefter, bør artikel 5, stk. 2, tredje afsnit, litra b), i direktiv (EU) 2022/2464, der vedrører den anden gruppe af udstedere, der er omfattet af nævnte direktiv, finde anvendelse. Udstedere, der er omfattet af anvendelsesområdet for nævnte direktivs artikel 5, stk. 2, første afsnit, litra a), men ikke af anvendelsesområdet for litra b), som ændret ved nærværende direktiv, vil derfor falde uden for nærværende direktivs anvendelsesområde fra og med de regnskabsår, der begynder den 1. januar 2027 eller derefter. Med henblik på at reducere byrden så hurtigt som muligt bør medlemsstaterne ikke desto mindre kunne undtage sådanne udstedere fra rapporteringsforpligtelserne for regnskabsår, der begynder mellem den 1. januar 2025 og den 31. december 2026. Medlemsstaterne er forpligtet til at gennemføre denne undtagelse på en måde, der sikrer overholdelse af retssikkerhedsprincippet.

- (34) På grund af ændringen i omfanget af virksomheder, der er omfattet af forpligtelser om bæredygtighedsrapportering, bør bestemmelserne om revision og rapportering i direktiv (EU) 2022/2464 tilpasses. For at sikre, at Unionens mål om at muliggøre offentliggørelse af tilstrækkelige data om virksomheders bæredygtighed opfyldes, bør Kommissionen vurdere hensigtsmæssigheden af det nye anvendelsesområde for direktiv (EU) 2022/2464 som ændret ved nærværende direktiv. Det er hensigtsmæssigt, at denne vurdering navnlig baseres på en analyse af behovet for bæredygtighedsdata for at mobilisere private investeringer henimod målene i den europæiske grønne pagt på den ene side og bæredygtighedsrapporteringens indvirkning på EU-virksomhedernes konkurrenceevne på den anden side. Det er også vigtigt, at revisionen tager hensyn til den bedste praksis, der er udviklet, og virksomhedernes faktiske beredskab med hensyn til at fremlægge bæredygtighedsoplysninger i henhold til direktiv (EU) 2022/2464. Med henblik herpå og i lyset af proportionalitetsprincippet er det vigtigt, at Kommissionen, når den overvejer en eventuel udvidelse af anvendelsesområdet, overvejer, om denne udvidelse skal afvejes mod muligheden for at indføre en forenklet rapporteringsordning.
- (35) Direktiv (EU) 2024/1760 skal ikke udgøre en begrundelse for at sænke beskyttelsesniveauet for visse rettigheder og interesser i henhold til national ret eller kollektive overenskomster, der var gældende på tidspunktet for vedtagelsen af nævnte direktiv. Dette bør dog ikke forhindre medlemsstaterne i at tilpasse national lovgivning om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed, der var gældende på tidspunktet for vedtagelsen af direktiv (EU) 2024/1760, når de gennemfører nævnte direktiv, med henblik på at øge eller sikre dens tilpasning til det, navnlig dens anvendelsesområde.

- (36) Direktiv (EU) 2024/1760 har ikke til formål at tilvejebringe en omfattende ramme for beskyttelse af menneskerettighederne eller miljøet i forbindelse med virksomheders aktiviteter. Det har i stedet til formål at harmonisere national ret vedrørende generelle due diligence-forpligtelser for sådanne virksomheder og ansvar i denne henseende og dermed sikre, at virksomheder, der er aktive på det indre marked, bidrager til bæredygtig udvikling. Due diligence-processer supplerer snarere end erstatter de specifikke retlige forpligtelser, der har til formål direkte eller indirekte at beskytte menneskerettighederne eller miljøet. Disse specifikke retlige forpligtelser omfatter dem, der stammer fra, blandt mange andre eksempler, arbejdsret og ret om arbejdstid og ligestilling, ret om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, herunder håndtering af farlige materialer, byggestandarder og byggeplanlægningsret og ret, som regulerer produkt- eller fødevarer sikkerhed. Alle sådanne retlige forpligtelser falder uden for anvendelsesområdet for direktiv (EU) 2024/1760, medmindre og i det omfang de omfatter generelle due diligence-forpligtelser. For at øge retssikkerheden og sikre, at den nødvendige lovgivningsmæssige frihed udtrykkeligt bevares, bør direktiv (EU) 2024/1760 ændres for yderligere at præcisere grænserne for nævnte direktivs anvendelsesområde.

(37) Direktiv (EU) 2024/1760 pålægger visse virksomheder vidtrækkende due diligence-forpligtelser. Som følge heraf er dets anvendelsesområde begrænset til særligt store virksomheder. Alligevel peges der i rapporten med titlen "Fremtiden for den europæiske konkurrenceevne" på due diligence-rammen som "en stor kilde til den reguleringsmæssige byrde", og det konkluderes i den forbindelse, at der er "behov for at tage bedre hensyn til størrelsen af de virksomheder, der er berørt af reguleringen". Derudover kan direktiv (EU) 2024/1760 bedst nå sine mål for så vidt angår de allerstørste virksomheder, som har størst indflydelse på deres værdikæder, den største indvirkning på menneskerettighederne og miljøet og de fleste ressourcer til at gennemføre grundig due diligence. Af alle disse grunde og i overensstemmelse med det afgørende mål om forenkling bør anvendelsesområdet for direktiv (EU) 2024/1760 reduceres. Omsætningstærsklen på 450 000 000 EUR bør hæves til 1 500 000 000 EUR, og tærsklen på 1 000 ansatte bør hæves til 5 000 ansatte. I overensstemmelse hermed bør tærsklerne vedrørende virksomheder, der har indgået franchise- eller licensaftaler, hæves til 75 000 000 EUR for så vidt angår royalties og 275 000 000 EUR for så vidt angår omsætning.

(38) I henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv (EU) 2024/1760 må medlemsstaterne ikke i deres nationale ret indføre bestemmelser på det område, der er omfattet af nævnte direktiv, om due diligence-forpligtelser på menneskerettigheds- og miljøområdet, som afviger fra dem, der er fastsat i nævnte direktivs specifikke bestemmelser. For at sikre, at medlemsstaterne ikke går videre end nævnte direktiv, og for at undgå, at der skabes et fragmenteret lovgivningsmæssigt landskab, der resulterer i retsusikkerhed og unødvendige byrder, bør bestemmelserne om fuld harmonisering i direktiv (EU) 2024/1760 udvides til at omfatte yderligere bestemmelser, der regulerer de centrale aspekter af due diligence-processen. Det omfatter navnlig identifikationsforpligtelsen, forpligtelsen til at prioritere negative indvirkninger, forpligtelserne til at imødegå negative indvirkninger, der er blevet eller burde have været identificeret, forpligtelsen til at indføre en klage- og underretningsmekanisme, forpligtelsen til at overvåge due diligence-foranstaltninger og forpligtelsen til at rapportere om de spørgsmål, der er omfattet af nævnte direktiv. Samtidig bør medlemsstaterne fortsat have mulighed for at indføre skærpede bestemmelser om andre aspekter eller bestemmelser om due diligence, der er mere specifikke med hensyn til målet eller det omfattede område. Sådanne bestemmelser omfatter nationale retsregler, som regulerer specifikke negative indvirkninger eller specifikke aktivitetssektorer, med henblik på at opnå et andet niveau af beskyttelse af menneskerettigheder, beskæftigelsesmæssige og sociale rettigheder, miljøet eller klimaet. For at øge retssikkerheden og sikre den nødvendige lovgivningsmæssige frihed, navnlig med hensyn til nye specifikke risici, for hvilke due diligence-forpligtelser kunne være vigtige bør det præciseres, at sådanne bestemmelser omfatter due diligence-forpligtelser vedrørende specifikke produkter, tjenesteydelser eller situationer. Omvendt udgør nationale regler, der går videre end et specifikt mål eller område, f.eks. ved at regulere due diligence-processen generelt eller ved at regulere due diligence i en hel sektor, ikke sådanne bestemmelser.

- (39) Ved artikel 5 i direktiv (EU) 2024/1760 forpligtes medlemsstaterne til at sikre, at store virksomheder over en vis størrelse gennemfører due diligence på menneskerettigheds- og miljøområdet. I henhold til nævnte direktivs artikel 8 skal disse virksomheder træffe passende foranstaltninger til at identificere og vurdere negative indvirkninger under hensyntagen til relevante risikofaktorer. Virksomheder bør foretage en scopingøvelse på grundlag af rimeligt tilgængelige oplysninger for at fastlægge generelle områder på tværs af deres egne aktiviteter, deres dattervirksomheders aktiviteter og, hvis de er knyttet til deres aktivitetskæder, deres forretningspartners aktiviteter, hvor der er sandsynlighed for, at der forekommer negative indvirkninger. Når virksomhederne foretager scopingøvelsen, er de ikke forpligtet til systematisk at identificere negative indvirkninger på enhedsniveau, men skal snarere dække generelle områder. I scopingøvelsen bør virksomhederne udelukkende basere sig på oplysninger, som med rimelighed er tilgængelige for dem, hvilket som hovedregel vil udelukke anmodninger om oplysninger fra forretningspartnere. Ikke desto mindre har virksomhederne fleksibilitet til at vurdere, hvilke oplysninger, som med rimelighed er tilgængelige for dem.

- (40) På grundlag af resultaterne af scopingøvelsen bør virksomheder være forpligtet til at foretage en dybdegående vurdering på de områder, hvor det vurderes, at der er størst sandsynlighed for, at der forekommer negative indvirkninger, og hvor de vurderes at være mest alvorlige. Virksomheder bør ikke være forpligtet til at anmode om oplysninger fra forretningspartnere, hvis der ikke er identificeret nogen sandsynlige og alvorlige risici. Den dybdegående vurdering bør have til formål at indhente nøjagtige og pålidelige oplysninger, navnlig om arten og omfanget af, årsagerne til, alvoren af og sandsynligheden for de identificerede negative indvirkninger, for at sætte virksomheden i stand til at foretage, hvor det er relevant, prioriteringen af de identificerede faktiske og potentielle negative indvirkninger i overensstemmelse med direktiv (EU) 2024/1760 og vedtage passende foranstaltninger til at imødegå dem i overensstemmelse med nævnte direktiv. For at give virksomhederne yderligere fleksibilitet bør en virksomhed, hvor den har identificeret negative indvirkninger, der er lige så sandsynlige eller lige så alvorlige på flere områder, kunne prioritere vurderingen af negative indvirkninger, der involverer direkte forretningspartnere. Virksomhederne er kun forpligtet til at træffe passende foranstaltninger til at identificere negative indvirkninger. De er således ikke forpligtet til at identificere enhver negativ indvirkning i deres aktiviteter, deres dattervirksomheders og deres forretningspartneres aktiviteter. I nogle tilfælde kan dette føre til, at en sådan indvirkning ikke identificeres og derfor ikke forhindres, afbødes, bringes til ophør eller minimeres, selv om virksomheden fuldt ud har opfyldt sine forpligtelser i henhold til direktiv (EU) 2024/1760. Det følger heraf, at virksomheder ikke vil blive straffet i henhold til nævnte direktiv for en sådan indvirkning.

- (41) For at begrænse den afsmittende virkning på andre virksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder og små midcapselskaber, når det drejer sig om den dybdegående vurdering af forretningspartnere, bør virksomheder, der er omfattet af direktiv (EU) 2024/1760, kun anmode om oplysninger fra forretningspartnere, hvis disse oplysninger er nødvendige. Det er vigtigt, at enhver anmodning er målrettet, rimelig og forholdsmæssig. I tilfælde af forretningspartnere med færre end 5 000 ansatte bør virksomhederne kun anmode om oplysninger, hvis oplysningerne ikke med rimelighed kan indhentes på anden vis såsom fra oplysninger, de har, eller andre kilder.
- (42) I henhold til artikel 8, stk. 3, i direktiv (EU) 2024/1760 skal medlemsstaterne sikre, at virksomhederne med henblik på at identificere og vurdere de negative indvirkninger har ret til at gøre brug af passende ressourcer, herunder uafhængige rapporter og oplysninger, der er indsamlet gennem den underretningsmekanisme og den klageprocedure, der er fastsat i nævnte direktiv. For at lette overholdelsesbyrden for virksomhederne og de relevante forretningspartnere bør det præciseres, at digitale løsninger, industri- og multiinteressentinitiativer også kan udgøre passende ressourcer. Virksomhederne bør derfor kunne indhente de nødvendige oplysninger gennem industri- og multiinteressentinitiativer for at undgå overlappende anmodninger. Virksomhederne kan dog også frit indhente oplysningerne individuelt.

- (43) Da negative indvirkninger bør prioriteres efter deres alvor og sandsynlighed og håndteres gradvist, bør en virksomhed ikke straffes i henhold til direktiv (EU) 2024/1760, hvis det ikke er muligt at håndtere alle de negative indvirkninger, den har identificeret, på samme tid og i fuldt omfang.
- (44) Virksomheder vil kunne befinde sig i situationer, hvor deres produktion i høj grad er afhængig af inputmaterialer fra en eller flere specifikke leverandører. Hvis en sådan leverandørs forretningsaktiviteter er forbundet med alvorlige negative indvirkninger, herunder børnearbejde eller betydelig miljøskade, og virksomheden uden held har udtømt alle due diligence-foranstaltninger til at imødegå sådanne indvirkninger, bør virksomheden navnlig som en sidste udvej suspendere forretningsforbindelsen og samtidig fortsat samarbejde med leverandøren om at finde en løsning, om muligt ved hjælp af en eventuel øget indflydelse som følge af suspensionen. Suspensionen bør ophøre, når den negative indvirkning er håndteret.

- (45) For at mindske byrderne for virksomhederne, og for at gøre samarbejde med interessenter mere forholdsmæssigt afpasset, bør virksomhederne kun være forpligtet til at samarbejde med arbejdstagere, deres repræsentanter, herunder fagforeninger, og enkeltpersoner og samfundsgrupper, hvis rettigheder eller interesser er berørt eller kan blive direkte berørt af virksomhedens, dens dattervirksomheders og dens forretningspartners produkter, tjenesteydelser og aktiviteter, og som har tilknytning til den specifikke fase i den due diligence-proces, der gennemføres. Dette omfatter enkeltpersoner eller samfundsgrupper i nærheden af anlæg, der drives af forretningspartnere, når disse enkeltpersoner eller samfundsgrupper er direkte berørt af forurening, eller oprindelige folk, hvis ret til jord eller ressourcer påvirkes direkte af, hvordan en forretningspartner erhverver, udvikler eller på anden måde gør brug af jord, skove eller vandområder. Desuden bør samarbejde med interessenter kun være påkrævet i forbindelse med visse dele af due diligence-processen, nemlig i identifikationsfasen, med henblik på udviklingen af handlingsplaner og forbedrede handlingsplaner og på udformningen af afhjælpende foranstaltninger.
- (46) For at mindske virksomhedernes administrative byrder bør Kommissionen vedtage generelle retningslinjer for due diligence senest den 26. juli 2027. Sideløbende hermed bør fristen for anvendelse af direktiv (EU) 2024/1760 for samtlige virksomheder udsættes til den 26. juli 2029. Dette toårige interval bør give virksomhederne tilstrækkelig tid til at tage hensyn til den praktiske vejledning og bedste praksis i Kommissionens retningslinjer, når de gennemfører due diligence-foranstaltninger.

- (47) Bestemmelserne i direktiv (EU) 2024/1760 om omstillingsplanen for klimaændringer er blevet anset for at være uforholdsmæssige, navnlig på grund af den administrative byrde for virksomheder og tilsynsmyndigheder, og kan føre til retsusikkerhed. Det er nødvendigt at ophæve disse bestemmelser for at strømline forpligtelserne og støtte en mere målrettet og effektiv gennemførelse af nævnte direktiv.

(48) I henhold til artikel 27, stk. 1, i direktiv (EU) 2024/1760 skal medlemsstaterne fastsætte sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning. I henhold til nævnte direktivs artikel 27, stk. 2, skal medlemsstaterne, når de beslutter, om der skal pålægges sanktioner, og når de fastlægger deres art og et passende niveau herfor, tage behørigt hensyn til en række faktorer, der afgør overtrædelsens grovhed og skærpene eller formildende faktorer. I henhold til nævnte direktivs artikel 27, stk. 4, skal medlemsstaterne, når de pålægger økonomiske sanktioner, basere dem på den pågældende virksomheds nettoomsætning på verdensplan. Dette krav forekommer imidlertid unødvendigt og kan fejlfortolkes, som om det kræver, at økonomiske sanktioner udelukkende eller hovedsagelig baseres på nettoomsætningen på verdensplan.

I overensstemmelse med kravet om, at sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning, er tilsynsmyndighederne i stedet forpligtet til at tage passende hensyn til nettoomsætningen på verdensplan eller, hvis der er tale om virksomheder, som tilhører en koncern, det øverste moderselskabs konsoliderede nettoomsætning på verdensplan, sammen med den række af faktorer, der er fastsat i nævnte direktivs artikel 27, stk. 2. I overensstemmelse hermed bør kravet om, at økonomiske sanktioner skal baseres på nettoomsætningen på verdensplan, ophæves. For at sikre lige vilkår i hele Unionen og i overensstemmelse med målet om harmonisering bør medlemsstaterne omvendt pålægges at fastsætte en ensartet maksimumsgrænse for økonomiske sanktioner på 3 % af nettoomsætningen på verdensplan. Anvendelsen af denne maksimumsgrænse på virksomheder, der tilhører koncerner, bør præciseres. For at øge overensstemmelsen mellem håndhævelsespraksis i hele Unionen bør Kommissionen desuden i samarbejde med medlemsstaterne udarbejde retningslinjer for at bistå tilsynsmyndighederne med at fastsætte sanktionsniveauet.

- (49) For bedre at kunne gennemføre nærhedsprincippet bør den specifikke EU-dækkende ansvarsordning, der i øjeblikket er fastsat i direktiv (EU) 2024/1760, ophæves. Samtidig bør medlemsstaterne i henhold til både folkeretten og EU-retten være forpligtet til at sikre, at ofre for negative indvirkninger har effektiv adgang til domstolsprøvelse, og til at garantere deres ret til effektive retsmidler som fastsat i artikel 2, stk. 3, i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, artikel 8 i verdenserklæringen om menneskerettigheder, artikel 9, stk. 3, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (Århuskonventionen) og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Hvis en virksomhed holdes ansvarlig for manglende overholdelse af de due diligence-krav, der er fastsat i direktiv (EU) 2024/1760, og hvis en sådan undladelse har forvoldt skade, bør medlemsstaterne derfor sikre, at ofre kan modtage fuld erstatning. Denne erstatning bør ydes i overensstemmelse med principperne om effektivitet og ækvivalens. I betragtning af de forskellige regler og traditioner, der findes på nationalt plan, når det drejer sig om at tillade repræsentative søgsmål, bør det specifikke krav i denne henseende i direktiv (EU) 2024/1760 udgå.

Det forhold, at et sådant krav udgår, berører ikke nogen af bestemmelserne i gældende national ret, der giver en fagforening, en ikkestatslig menneskerettigheds- eller miljøorganisation, en anden ikkestatslig organisation eller en national menneskerettighedsinstitution bemyndigelse til at anlægge søgsmål for at håndhæve den påståede skadelidtes rettigheder eller give støtte i sådanne sager, der anlægges direkte af en sådan part. Kravet om, at medlemsstaterne skal sikre, at reglerne om civilretligt ansvar finder overordnet præceptiv anvendelse, i tilfælde hvor den ret, der finder anvendelse på krav i denne henseende, ikke er en medlemsstats nationale ret, bør af samme grund udgå. Det forhold, at et sådant krav udgår, begrænser ikke medlemsstaternes mulighed for at fastsætte, at de bestemmelser i national ret, der gennemfører direktiv (EU) 2024/1760, er overordnede præceptive bestemmelser som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007¹⁴, i tilfælde hvor den ret, der finder anvendelse på krav herom, ikke er en medlemsstats nationale ret.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen) (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 40, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2007/864/oj>).

- (50) I medfør af artikel 36, stk. 1, i direktiv (EU) 2024/1760 er Kommissionen forpligtet til senest den 26. juli 2026 at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om nødvendigheden af at fastsætte yderligere krav om due diligence i forbindelse med bæredygtighed, der er skræddersyet til regulerede finansielle virksomheder med hensyn til levering af finansielle tjenesteydelser og udøvelse af investeringsaktiviteter, og mulighederne for sådanne due diligence-krav og deres indvirkninger. Da fristen for denne revision ikke giver tilstrækkelig tid til at tage hensyn til erfaringerne med den nyligt fastlagte generelle due diligence-ramme, bør bestemmelserne om revision og rapportering i direktiv (EU) 2024/1760 ændres.
- (51) Gennemførelsesfristen bør udsættes med et år, og de datoer, fra hvilke medlemsstaterne skal anvende direktiv (EU) 2024/1760, bør være ensartede for alle de virksomheder, der er omfattet af nævnte direktivs anvendelsesområde, for at give virksomhederne mere tid til at forberede sig på kravene i nævnte direktiv. Desuden bør flere andre datoer i nævnte direktiv ændres for at afspejle denne etårige udsættelse samt den udsættelse, der er fastsat i direktiv (EU) 2025/794.
- (52) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(53) Direktiv 2006/43/EF, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1
Ændring af direktiv 2006/43/EF

I direktiv 2006/43/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 4, affattes således:

"4. Som revisionsfirmaer kan medlemsstaternes kompetente myndigheder udelukkende godkende virksomheder, der opfylder følgende betingelser:

a) De fysiske personer, som udfører lovpligtig revision på et revisionsfirmas vegne, skal som minimum opfylde betingelserne for lovpligtig revision i dette direktivs artikel 4, artikel 6, stk. 1, artikel 7, stk. 1, artikel 8, stk. 1 og 2, artikel 9, artikel 10, stk. 1, første afsnit, og artikel 11 og 12 og skal være godkendt som revisorer i den pågældende medlemsstat.

- b) Flertallet af stemmerettighederne i en virksomhed skal indehaves af revisionsfirmaer, der er godkendt i en medlemsstat, eller af fysiske personer, der mindst opfylder betingelserne for lovpligtig revision i dette direktivs artikel 4, artikel 6, stk. 1, artikel 7, stk. 1, artikel 8, stk. 1 og 2, artikel 9, artikel 10, stk. 1, første afsnit, og artikel 11 og 12. Medlemsstaterne kan vedtage, at sådanne fysiske personer også skal være godkendt i en anden medlemsstat. Med henblik på lovpligtig revision af andelsselskaber, sparekasser og lignende virksomheder som omhandlet i artikel 45 i direktiv 86/635/EØF, en dattervirksomhed eller en retssuccessor til et andelsselskab, en sparekasse eller tilsvarende virksomhed som omhandlet i artikel 45 i direktiv 86/635/EØF kan medlemsstaterne fastsætte andre særlige regler vedrørende stemmerettigheder.
- c) Et flertal – på højst 75 % – af medlemmerne af enhedens bestyrelse eller direktion skal bestå af revisionsfirmaer, der er godkendt i en medlemsstat, eller fysiske personer, som mindst opfylder betingelserne for lovpligtig revision pålagt i henhold til dette direktivs artikel 4, artikel 6, stk. 1, artikel 7, stk. 1, artikel 8, stk. 1 og 2, artikel 9, artikel 10, stk. 1, første afsnit, og artikel 11 og 12. Medlemsstaterne kan vedtage, at sådanne fysiske personer også skal være godkendt i en anden medlemsstat. Hvis en sådan bestyrelse eller direktion kun har to medlemmer, skal det ene medlem mindst opfylde betingelserne i dette litra.

- d) Firmaet skal opfylde de betingelser, der er fastlagt i artikel 4.

Medlemsstaterne kan kun fastsætte yderligere betingelser for så vidt angår litra c). Sådanne betingelser skal stå i et rimeligt forhold til de forfulgte mål og må ikke gå ud over, hvad der er strengt nødvendigt."

- 2) Artikel 24b, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne sikrer, at revisionsfirmaet udpeger mindst én ledende bæredygtighedspartner, som mindst skal opfylde betingelserne i artikel 4 og 6-12 og skal være godkendt som revisor i den pågældende medlemsstat, når erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering udføres af et revisionsfirma. Den ledende bæredygtighedspartner kan være den eller en af de ledende revisionspartnere. Revisionsfirmaet giver den eller de ledende bæredygtighedspartnere tilstrækkelige ressourcer samt personale, der har de nødvendige kompetencer og evner til at udføre deres opgaver korrekt."

- 3) Artikel 26a, stk. 3, affattes således:

"3. Kommissionen vedtager senest den 1. juli 2027 delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 48a for at supplere dette direktiv med henblik på at fastsætte standarder for erklæringer med begrænset sikkerhed, der fastlægger de procedurer, som revisoren eller revisorerne og revisionsfirmaet eller -firmaerne skal følge, når de udarbejder konklusioner baseret på erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, herunder opgaveplanlægning, risikoovervejelse og reaktion på risici, og den type konklusioner, der skal medtages i erklæringen om bæredygtighedsrapportering, eller, hvor det er relevant, i revisionspåtegningen.

Kommissionen vedtager de i første afsnit omhandlede standarder for erklæringer med begrænset sikkerhed, idet det sikres, at disse standarder:

- a) er udviklet på passende vis, under offentligt tilsyn og på en gennemsigtig måde
- b) bidrager til at give den årlige eller konsoliderede bæredygtighedsrapportering en høj grad af troværdighed og kvalitet, og
- c) er i Unionens offentlige interesse."

4) I artikel 45 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 5, andet afsnit, litra a), affattes således:

- "a) flertallet af medlemmerne af tredjelandssrevisionsfirmaets bestyrelse eller direktion opfylder krav svarende til kravene i artikel 4-10, med undtagelse af artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 3, og artikel 10, stk. 1, andet afsnit".

b) Følgende stykke indsættes:

"5b. Medlemsstaterne anvender ikke stk. 1-5a for så vidt angår erklæringer om årlig eller konsolideret bæredygtighedsrapportering, der er udstedt for regnskabsår, som begynder i perioden fra den 1. januar 2025 til den 31. december 2030, i tilfælde, hvor den pågældende tredjelandsrevisor eller det pågældende tredjelandsrevisionsfirma forelægger medlemsstatens kompetente myndigheder følgende:

- a) navn og adresse på den pågældende tredjelandsrevisor eller det pågældende tredjelandsrevisionsfirma og oplysninger om dets juridiske form
- b) erklæringen om, at den tredjelandsrevisor, der underskriver bæredygtighedserklæringen, har erhvervet viden om bæredygtighedsrapportering og afgivelse af erklæring herom samt oplysninger om niveauet for denne viden
- c) hvis tredjelandsrevisoren eller tredjelandsrevisionsfirmaet tilhører et netværk, en beskrivelse af dette netværk
- d) de erklæringsstandarder og krav vedrørende uafhængighed, der er blevet anvendt ved den pågældende erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering
- e) en beskrivelse af det interne kvalitetskontrolsystem, der anvendes af det tredjelandsrevisionsfirma, som udfører den pågældende erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, og

- f) en angivelse af, om og hvornår den tredjelandstrevisor eller det tredjelandstrevisionsfirma, der udfører bæredygtighedserklæringsopgaver, foretog den seneste kvalitetssikringskontrol, og de nødvendige oplysninger om resultatet af kvalitetssikringskontrollen.

Efter at have modtaget de i første afsnit anførte oplysninger registrerer medlemsstatens kompetente myndigheder den pågældende tredjelandstrevisor eller det pågældende tredjelandstrevisionsfirma med henblik på erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering og gør det klart, at registreringen blev foretaget i henhold til den midlertidige ordning om registrering, der er fastsat i første afsnit. Hvis nogle af de i første afsnit anførte oplysninger ikke gives af den pågældende tredjelandstrevisor eller det pågældende tredjelandstrevisionsfirma, registrerer de kompetente myndigheder i medlemsstaten ikke den pågældende tredjelandstrevisor eller det pågældende tredjelandstrevisionsfirma."

- 5) Artikel 48a, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

"Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 26a, stk. 3, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode."

Artikel 2
Ændring af direktiv 2013/34/EU

I direktiv 2013/34/EU foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:
 - a) Stk. 3, indledningen, affattes således:

"De samordningsforanstaltninger, der er foreskrevet i dette direktivs artikel 19a, 29a, 29d, 30 og 33, artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), artikel 34, stk. 2 og 3, og artikel 51, finder også anvendelse på medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende følgende virksomheder, uanset deres retlige form, forudsat at de er virksomheder, som på balancetidspunktet overskrider en nettoomsætning på 450 000 000 EUR og et gennemsnitligt antal medarbejdere på 1 000 i løbet af regnskabsåret:".

b) Stk. 4 affattes således:

"4. De samordningsforanstaltninger, der er foreskrevet i artikel 19a, 29a og 29d, finder ikke anvendelse på Den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF), der er oprettet ved EFSF-rammeaftalen, eller på de finansielle produkter, der er omhandlet i artikel 2, nr. 12), litra b) og f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088*.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj>)."

2) Artikel 3, stk. 13, affattes således:

"13. For at tage højde for virkningerne af inflation reviderer og, hvor det er relevant, ændrer Kommissionen som minimum hvert femte år ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 de i de følgende bestemmelser omhandlede tærskler, under hensyntagen til inflationsmålinger som offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*:

- a) nærværende artikels stk. 1-7
- b) artikel 19, stk. 1, fjerde afsnit, artikel 19a, stk. 1, første afsnit, og artikel 29a, stk. 1, første afsnit, og
- c) artikel 40a, stk. 1, andet, fjerde og femte afsnit."

3) Artikel 19, stk. 1, fjerde afsnit, affattes således:

"Virksomheder, som på balancetidspunktet overskrider en nettoomsætning på 450 000 000 EUR og et gennemsnitligt antal medarbejdere på 1 000 i løbet af regnskabsåret, skal medtage oplysninger om immaterielle nøgleressourcer og redegøre for, hvordan virksomhedens forretningsmodel grundlæggende afhænger af sådanne ressourcer, og for, hvorledes sådanne ressourcer er en kilde til værdiskabelse for virksomheden."

4) I artikel 19a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

"Virksomheder, som på balancetidspunktet overskrider en nettoomsætning på 450 000 000 EUR og et gennemsnitligt antal medarbejdere på 1 000 i løbet af regnskabsåret, skal i deres i ledelsesberetning medtage oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og oplysninger, der er nødvendige for at forstå, hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation."

b) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Følgende afsnit indsættes efter første afsnit:

"I tredje, fjerde og femte afsnit forstås ved:

a) "rapporterende virksomhed": en virksomhed, der er forpligtet til at rapportere i henhold til denne artikels stk. 1

b) "beskyttet virksomhed": en virksomhed, som:

i) på balancetidspunktet ikke overskrider et gennemsnitligt antal medarbejdere på 1 000 i løbet af det foregående regnskabsår, og

ii) befinder sig i en rapporterende virksomheds værdikæde

c) "frivillige standarder": standarder til frivillig brug som omhandlet i artikel 29ca.

Rapporterende virksomheder kan forlade sig på en egenerklæring udstedt af virksomheder i deres værdikæde med henblik på at fastsætte, om de er beskyttede virksomheder. De rapporterende virksomheder er ikke forpligtet til at tage skridt til at verificere de oplysninger, der er indeholdt i en sådan egenerklæring. De må imidlertid ikke forlade sig på egenerklæringen, hvis de ved eller med rimelighed kan forventes at vide, at erklæringen er åbenlyst forkert.

Beskyttede virksomheder har ret til at nægte at give oplysninger, der rækker ud over de oplysninger, der er angivet i de frivillige standarder, som svar på en anmodning med henblik på bæredygtighedsrapportering som krævet i dette direktiv. Derudover:

- a) må de rapporterende virksomheder, når de etablerer kontraktlige og andre ordninger med henblik på at opfylde kravene til bæredygtighedsrapportering i dette direktiv, ikke kræve, at beskyttede virksomheder giver oplysninger, der rækker ud over de oplysninger, der er angivet i de frivillige standarder
- b) er kontraktbestemmelser, der er i strid med litra a), ikke bindende, uden at dette dog berører den bindende karakter af de øvrige bestemmelser i kontrakten
- c) skal en rapporterende virksomhed, hvis den anmoder om oplysninger, direkte eller indirekte, fra beskyttede virksomheder med henblik på bæredygtighedsrapportering som krævet i dette direktiv, og nogle af eller alle disse oplysninger rækker ud over de oplysninger, der er angivet i de frivillige standarder, sikre, at beskyttede virksomheder underrettes om følgende:
 - i) hvilke oplysninger der rækker ud over de oplysninger, der er angivet i de frivillige standarder, og

- ii) beskyttede virksomheders lovbestemte ret til at afslå at give oplysningerne

- d) anses rapporterende virksomheder, der rapporterer de nødvendige værdikædeoplysninger uden at rapportere oplysninger fra beskyttede virksomheder, der rækker ud over de oplysninger, der er angivet i de frivillige standarder, for at have opfyldt forpligtelsen til at rapportere værdikædeoplysninger som fastsat i første afsnit.

Intet i fjerde afsnit:

- a) påvirker anmodninger om oplysninger til andre formål end formålet med bæredygtighedsrapportering som krævet i dette direktiv, herunder anmodninger med henblik på at opfylde EU-krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-proces, eller

- b) pålægger eller indebærer en forpligtelse for enhver virksomhed i værdikæden til at fremlægge bæredygtighedsoplysninger.

I de første tre år, hvor virksomheden er underlagt krav om bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med stk. 1, og i tilfælde af, at ikke alle de nødvendige oplysninger om dens værdikæde foreligger, skal virksomheden redegøre for de bestræbelser, den gør sig for at indhente de nødvendige oplysninger om dens værdikæde, for grundene til, at ikke alle fornødne oplysninger er blevet indhentet, og for dens planer for indhentelse af alle fornødne oplysninger i fremtiden. Efter denne treårige overgangsperiode skal virksomheden opfylde rapporteringskravene for oplysninger om værdikæden ved at anvende oplysninger, der er indhentet direkte fra virksomheder i dens værdikæde, eller skøn over disse oplysninger, alt efter hvad der er relevant."

ii) Andet afsnit udgår.

iii) Fjerde afsnit affattes således:

"Ved rapportering af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, kan virksomheder udelade følgende oplysninger:

- a) i undtagelsestilfælde, oplysninger, hvis offentliggørelse vil være til væsentlig skade for virksomhedens handelsmæssige position, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - i) en sådan udeladelse ikke forhindrer en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation eller af dens væsentligste risici eller væsentligste indvirkninger

- ii) virksomheden har fastslået, at det er umuligt at give oplysningerne på en måde, der vil sætte den i stand til at opfylde formålene med oplysningskravet, uden i væsentlig grad at skade virksomhedens handelsmæssige position, f.eks. i samlet form
 - iii) virksomheden oplyser, at den har benyttet den undtagelse, der er fastsat i dette afsnit, og
 - iv) virksomheden revurderer på hver rapporteringsdato, om oplysningerne stadig kan udelades
- b) oplysninger, der svarer til intellektuel kapital, intellektuel ejendom, knowhow, teknologiske oplysninger eller innovationsresultater, der kan betragtes som en forretningshemmelighed som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943*, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
- i) virksomheden oplyser, at den har benyttet den undtagelse, der er fastsat i dette afsnit, og
 - ii) virksomheden revurderer på hver rapporteringsdato, om oplysningerne stadig kan udelades

- c) klassificerede informationer som defineret i artikel 2, nr. 7), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2418**, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - i) virksomheden oplyser, at den har benyttet den undtagelse, der er fastsat i dette afsnit, og
 - ii) virksomheden revurderer på hver rapporteringsdato, om oplysningerne stadig kan udelades

- d) andre oplysninger, der skal beskyttes mod uautoriseret adgang eller offentliggørelse som følge af forpligtelser, der er fastsat i andre EU-retsakter eller i national ret, for at beskytte en fysisk persons privatliv eller sikkerhed eller en juridisk persons sikkerhed, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - i) virksomheden oplyser, at den har benyttet den undtagelse, der er fastsat i dette afsnit, og
 - ii) virksomheden revurderer på hver rapporteringsdato, om oplysningerne stadig kan udelades.

-
- * Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943 af 8. juni 2016 om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse (EUT L 157 af 15.6.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).
- ** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2418 af 18. oktober 2023 om oprettelse af et instrument til styrkelse af den europæiske forsvarsindustri gennem fælles indkøb (EDIRPA) (EUT L, 2023/2418, 26.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2418/oj>)."

c) Stk. 6 og 7 udgår.

d) Stk. 10 affattes således:

"10. Den i stk. 9 fastsatte undtagelse finder også anvendelse på virksomheder af interesse for offentligheden, som er underlagt kravene i denne artikel."

5) I artikel 29a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

"Modervirksomheder i koncerner, som på balancetidspunktet på et konsolideret grundlag overskrider en nettoomsætning på 450 000 000 EUR og et gennemsnitligt antal medarbejdere på 1 000 i løbet af regnskabsåret, skal i deres konsoliderede ledelsesberetning medtage oplysninger, der er nødvendige for at forstå koncernens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og oplysninger, der er nødvendige for at forstå, hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker koncernens udvikling, resultat og situation."

b) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Følgende afsnit indsættes efter første afsnit:

"I tredje, fjerde og femte afsnit forstås ved:

a) "rapporterende virksomhed": en virksomhed, der er forpligtet til at rapportere i henhold til denne artikels stk. 1

b) "beskyttet virksomhed": en virksomhed, som

i) på balancepunktet ikke overskrider et gennemsnitligt antal

medarbejdere på 1 000 i løbet af det foregående regnskabsår, og

ii) befinder sig i en rapporterende virksomheds værdikæde

c) "frivillige standarder": standarder til frivillig brug som omhandlet i artikel 29ca.

Rapporterende virksomheder kan forlade sig på en egenerklæring udstedt af virksomheder i deres værdikæde med henblik på at fastsætte, om de er beskyttede virksomheder. De rapporterende virksomheder er ikke forpligtet til at tage skridt til at kontrollere de oplysninger, der er indeholdt i en sådan egenerklæring. De må imidlertid ikke forlade sig på egenerklæringen, hvis de ved eller med rimelighed kan forventes at vide, at erklæringen er åbenlyst forkert.

Beskyttede virksomheder har ret til at nægte at give oplysninger, der rækker ud over de oplysninger, der er angivet i de frivillige standarder, som svar på en anmodning med henblik på bæredygtighedsrapportering som krævet i dette direktiv. Derudover:

- a) må de rapporterende virksomheder, når de etablerer kontraktlige og andre ordninger med henblik på at opfylde kravene til bæredygtighedsrapportering i dette direktiv, ikke kræve, at beskyttede virksomheder giver oplysninger, der rækker ud over de oplysninger, der er angivet i de frivillige standarder
- b) er kontraktbestemmelser, der er i strid med litra a), ikke bindende, uden at dette dog berører den bindende karakter af de øvrige bestemmelser i kontrakten
- c) skal en rapporterende virksomhed, hvis den anmoder om oplysninger, direkte eller indirekte, fra beskyttede virksomheder med henblik på bæredygtighedsrapportering som krævet i dette direktiv, og nogle af eller alle disse oplysninger rækker ud over de oplysninger, der er angivet i de frivillige standarder, sikre, at beskyttede virksomheder underrettes om følgende:
 - i) hvilke oplysninger der rækker ud over de oplysninger, der er angivet i de frivillige standarder, og

- ii) beskyttede virksomheders lovbestemte ret til at afslå at fremlægge oplysningerne

- d) anses rapporterende virksomheder, der rapporterer de nødvendige værdikædeoplysninger uden at rapportere oplysninger fra beskyttede virksomheder, der rækker ud over de oplysninger, der er angivet i de frivillige standarder, for at have opfyldt forpligtelsen til at rapportere værdikædeoplysninger som fastsat i første afsnit.

Intet i fjerde afsnit:

- a) påvirker anmodninger om oplysninger til andre formål end formålet med bæredygtighedsrapportering som krævet i dette direktiv, herunder anmodninger med henblik på at opfylde EU-krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-proces, eller

- b) pålægger eller indebærer en forpligtelse for enhver virksomhed i værdikæden til at fremlægge bæredygtighedsoplysninger.

I de første tre år, hvor modervirksomheden er underlagt krav om bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med stk. 1, og i tilfælde af, at ikke alle de nødvendige oplysninger om dens værdikæde foreligger, skal modervirksomheden redegøre for de bestræbelser, den gør sig for at indhente de nødvendige oplysninger om dens værdikæde, for grundene til, at ikke alle fornødne oplysninger er blevet indhentet, og dens planer for indhentelse af alle fornødne oplysninger i fremtiden. Efter denne treårige overgangsperiode skal modervirksomheden opfylde rapporteringskravene for oplysninger om værdikæden ved at anvende oplysninger, der er indhentet direkte fra virksomheder i dens værdikæde, eller skøn over disse oplysninger, alt efter hvad der er relevant."

ii) Andet afsnit udgår.

iii) Fjerde afsnit affattes således:

"Ved indberetning af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, kan modervirksomheder udelade følgende oplysninger:

a) i særlige tilfælde, oplysninger, hvis offentliggørelse vil være til væsentlig skade for koncernens handelsmæssige position, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

i) en sådan udeladelse ikke forhindrer en rimelig og afbalanceret forståelse af koncernens udvikling, resultat og situation eller af dens væsentligste risici eller væsentligste indvirkninger

- ii) modervirksomheden har fastslået, at det er umuligt at give oplysningerne på en måde, der vil sætte den i stand til at opfylde formålene med oplysningskravet, uden i væsentlig grad at skade koncernens handelsmæssige position, f.eks. i samlet form
 - iii) modervirksomheden oplyser, at den har benyttet den undtagelse, der er fastsat i dette afsnit, og
 - iv) modervirksomheden revurderer på hver rapporteringsdato, om oplysningerne stadig kan udelades
- b) oplysninger, der svarer til intellektuel kapital, intellektuel ejendom, knowhow, teknologiske oplysninger eller innovationsresultater, der kan betragtes som en forretningshemmelighed som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv (EU) 2016/943, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
- i) modervirksomheden oplyser, at den har benyttet den undtagelse, der er fastsat i dette afsnit, og
 - ii) modervirksomheden revurderer på hver rapporteringsdato, om oplysningerne stadig kan udelades

- c) klassificerede informationer som defineret i artikel 2, nr. 7), i forordning (EU) 2023/2418, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - i) modervirksomheden oplyser, at den har benyttet den undtagelse, der er fastsat i dette afsnit, og
 - ii) modervirksomheden revurderer på hver rapporteringsdato, om oplysningerne stadig kan udelades

- d) andre oplysninger, der skal beskyttes mod uautoriseret adgang eller offentliggørelse som følge af forpligtelser, der er fastsat i andre EU-retsakter eller i national ret, for at beskytte en fysisk persons privatliv eller sikkerhed eller en juridisk persons sikkerhed, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - i) modervirksomheden oplyser, at den har benyttet den undtagelse, der er fastsat i dette afsnit, og
 - ii) modervirksomheden revurderer på hver rapporteringsdato, om oplysningerne stadig kan udelades."

c) Følgende stykke indsættes:

"4a. Uanset denne artikels stk. 1 kan modervirksomheden i tilfælde, hvor koncernens sammensætning har ændret sig i løbet af regnskabsåret som følge af erhvervelser eller fusioner af virksomheder, beslutte ikke at medtage de i denne artikels stk. 1 omhandlede oplysninger om virksomheder, der er genstand for en erhvervelse eller fusion, i den konsoliderede ledelsesberetning for det pågældende regnskabsår.

Uanset denne artikels stk. 1 kan modervirksomheden beslutte ikke at medtage de i denne artikels stk. 1 omhandlede oplysninger om enhver dattervirksomhed, der forlader koncernen i løbet af regnskabsåret, i den konsoliderede ledelsesberetning.

En modervirksomhed, der udnytter de muligheder, der er omhandlet i første eller andet afsnit, skal angive enhver væsentlig hændelse, der påvirkede dattervirksomheden i løbet af regnskabsåret, og som havde en indvirkning på koncernens indvirkninger på, eller risici eller muligheder forbundet med, bæredygtighedsspørgsmål."

d) Følgende stykke indsættes:

"7a. Uanset stk. 1 sikrer medlemsstaterne, at modervirksomheder, der er holdingvirksomheder, hvis dattervirksomheders forretningsmodeller og aktiviteter er uafhængige af hinanden, kan vælge ikke at medtage de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, i deres konsoliderede ledelsesberetning."

e) Stk. 9 affattes således:

"9. Den i stk. 8 fastsatte undtagelse finder også anvendelse på virksomheder af interesse for offentligheden, som er underlagt kravene i denne artikel."

6) I artikel 29b foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, tredje, fjerde og sjette afsnit, udgår.

b) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

"Standarderne for bæredygtighedsrapportering skal sikre kvaliteten af rapporterede oplysninger ved at stille krav om, at disse er forståelige, relevante, verificerbare, sammenlignelige og gengivet på korrekt vis. Standarderne for bæredygtighedsrapportering skal undgå at pålægge virksomheder en uforholdsmæssig administrativ eller finansiel byrde, herunder ved i videst muligt omfang at tage hensyn til globale initiativer til fastsættelse af standarder for bæredygtighedsrapportering som fastsat i stk. 5, litra a), og ved at sikre så stor sammenhæng som muligt med kravene i andre EU-retsakter. Standarderne for bæredygtighedsrapportering skal så vidt muligt prioritere offentliggørelse af kvantitative oplysninger under hensyntagen til virksomhedernes byrde og brugernes behov."

c) Stk. 4, første afsnit, affattes således:

"Standarderne for bæredygtighedsrapportering skal tage højde for de vanskeligheder, som virksomheder kan støde på i forbindelse med indsamling af oplysninger fra aktører i hele deres værdikæde, især fra dem, der ikke er underlagt kravene om bæredygtighedsrapportering fastsat i artikel 19a eller 29a, og fra leverandører på nye markeder og i vækstøkonomier. Standarderne skal angive oplysningskrav om værdikæder, der står i rimeligt forhold til og er relevante for kapaciteten og karakteristikaene af virksomheder i værdikæder og til og for omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter, især for de virksomheder der ikke er underlagt kravene om bæredygtighedsrapportering i artikel 19a eller 29a. Standarder for bæredygtighedsrapportering må ikke angive oplysningskrav, som vil kræve, at virksomhederne indhenter oplysninger fra virksomheder i deres værdikæde – der på balancetidspunktet ikke overskrider et gennemsnitligt antal på 1 000 medarbejdere i løbet af regnskabsåret – som rækker ud over de oplysninger, der skal indhentes i henhold til de i artikel 29ca omhandlede standarder for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug."

7) Artikel 29c udgår.

8) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 29ca

Standarder for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug

1. For at gøre frivillig rapportering af bæredygtighedsoplysninger lettere for virksomheder, som på balancetidspunktet ikke overskrider et gennemsnitligt antal medarbejdere på 1 000 i løbet af det foregående regnskabsår, og for at begrænse de oplysninger, der må kræves med henblik på dette direktiv fra sådanne virksomheder i værdikæden, tillægges Kommissionen beføjelser til ved delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 senest den ... [fire måneder efter dette ændringsdirektivs ikrafttræden] at fastsætte standarder for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug.
2. Uden at det berører denne artikels stk. 3 baseres de i denne artikels stk. 1 omhandlede standarder for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug på Kommissionens henstilling (EU) 2025/1710*, i dens oprindelige affattelse. De skal også stå i et rimeligt forhold til målet og være relevante for kapaciteterne i og de særlige kendetegn ved de virksomheder, med henblik på hvilke de er udformet, og for deres aktiviteter omfang og kompleksitet. Standarderne for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug skal også i videst muligt omfang angive den struktur, der skal anvendes til at præsentere sådanne bæredygtighedsoplysninger."

3. Mindst hvert fjerde år efter datoen for deres anvendelse reviderer Kommissionen de i stk. 1 omhandlede standarder for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug og ændrer dem om nødvendigt for at tage hensyn til den udvikling, der er relevant for bæredygtighedsrapportering.
4. Når Kommissionen reviderer standardener for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug i henhold til stk. 3, tager den hensyn til teknisk rådgivning fra EFRAG.

* Kommissionens henstilling (EU) 2025/1710 af 30. juli 2025 om en frivillig standard for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder (EUT L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>)."

9) Artikel 29d affattes således:

"Artikel 29d

Fælles elektronisk rapporteringsformat

1. Virksomheder, der er underlagt kravene i dette direktivs artikel 19a, udarbejder deres ledelsesberetninger i det elektroniske rapporteringsformat, der er angivet i artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815*, og opmærker deres bæredygtighedsrapportering, herunder oplysningerne til fremlæggelse, som er fastlagt i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852, i overensstemmelse med det elektroniske rapporteringsformat, der er angivet i nævnte delegerede forordning. Indtil sådanne regler om opmærkning er vedtaget ved nævnte delegerede forordning, er virksomheder ikke forpligtet til at opmærke deres bæredygtighedsrapportering.
2. Modervirksomheder, der er underlagt kravene i artikel 29a, udarbejder deres konsoliderede ledelsesberetninger i det elektroniske rapporteringsformat, der er angivet i artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815, og opmærker deres bæredygtighedsrapportering, herunder oplysningerne til fremlæggelse, som er fastlagt i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852, i overensstemmelse med det elektroniske rapporteringsformat, der er angivet i nævnte delegerede forordning. Indtil sådanne regler om opmærkning er vedtaget ved nævnte delegerede forordning, er modervirksomheder ikke forpligtet til at opmærke deres bæredygtighedsrapportering.

* Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815 af 17. december 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af et fælles elektronisk rapporteringsformat (EUT L 143 af 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj)."

10) Følgende kapitel indsættes:

"Kapitel 6c

Digitale støtteforanstaltninger

Artikel 29e

Digital portal for bæredygtighedsrapportering

Kommissionen stiller en særlig portal til rådighed, hvorigennem virksomheder kan få adgang til oplysninger, vejledning og støtte, herunder relevante skabeloner, med hensyn til den obligatoriske og frivillige ramme for bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i dette direktiv. Portalen bør sammenkobles med onlinestøtteforanstaltninger, der stilles til rådighed af medlemsstaterne, hvis sådanne findes, for at tage hensyn til nationale forhold.

Artikel 29f

Rapport om teknologiske løsninger for bæredygtighedsrapportering

Kommissionen forelægger senest den ... [24 måneder efter dette ændringsdirektivs ikrafttræden] Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om teknologiske løsninger for bæredygtighedsrapportering, som omfatter initiativer, der vil gøre det muligt for virksomheder at indsamle, behandle og udveksle data på en sikker, gnidningsløs og automatiseret måde."

11) Artikel 33, stk. 1, affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at medlemmerne af virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter national ret, kollektivt har ansvar for at sikre, at følgende dokumenter udarbejdes og offentliggøres i overensstemmelse med dette direktivs krav og i givet fald med de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget i medfør af forordning (EF) nr. 1606/2002, med delegeret forordning (EU) 2019/815, med standarderne for bæredygtighedsrapportering omhandlet i dette direktivs artikel 29b og med kravene i dette direktivs artikel 29d:

- a) årsregnskaberne, ledelsesberetningen og redegørelsen for virksomhedsledelse, hvis denne fremlægges særskilt, og

- b) det konsoliderede regnskab, den konsoliderede ledelsesberetning og den konsoliderede redegørelse for virksomhedsledelse, hvis denne fremlægges særskilt.

Uanset dette stykkes første afsnit kan medlemsstaterne fastsætte, at medlemmerne af en virksomheds administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter national ret, ikke har kollektivt ansvar for at sikre, at ledelsesberetningen eller, i givet falds, den konsoliderede ledelsesberetning udarbejdes i overensstemmelse med artikel 29d."

12) I artikel 34 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1, andet afsnit, litra aa), affattes således:

"aa) i givet fald afgive en udtalelse på grundlag af en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed om bæredygtighedsrapporteringens overholdelse af dette direktivs krav, herunder bæredygtighedsrapporteringens overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er vedtaget i henhold til artikel 29b, den proces, som virksomheden har gennemført for at identificere de oplysninger, der rapporteres efter disse standarder for bæredygtighedsrapportering, og overholdelsen af kravet om at opmærke bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med artikel 29d, og om overholdelsen af rapporteringskravene i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852".

b) Følgende stykke indsættes:

"2a. Medlemsstaterne sikrer, at den udtalelse, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra aa), udarbejdes på en måde, der fuldt ud respekterer retten for virksomheder i værdikæden, som på balancetidspunktet ikke overskrider et gennemsnitligt antal medarbejdere på 1 000 i løbet af det foregående regnskabsår, til at afslå at give den rapporterende virksomhed oplysninger, som rækker ud over de oplysninger, der er angivet i de i artikel 29ca omhandlede standarder til frivillig brug."

13) I artikel 40a, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Andet afsnit affattes således:

"Første afsnit finder kun anvendelse på dattervirksomheder, der på balancetidspunktet overskred en nettoomsætning på 200 000 000 EUR i det foregående regnskabsår."

b) Fjerde og femte afsnit affattes således:

"Reglen omhandlet i tredje afsnit finder kun anvendelse på en filial, hvor tredjelandsvirksomheden ikke har en dattervirksomhed som omhandlet i første afsnit, og hvor filialen havde en nettoomsætning, som overskred 200 000 000 EUR i det foregående regnskabsår."

Første og tredje afsnit finder kun anvendelse på de dattervirksomheder eller filialer, der er omhandlet i nævnte afsnit, hvor tredjelandsvirksomheden på koncernniveau eller, hvor det ikke er relevant, det individuelle niveau havde en nettoomsætning i Unionen, som overskred 450 000 000 EUR i hvert af de seneste to på hinanden følgende regnskabsår."

c) Følgende afsnit indsættes:

"Uanset første og tredje afsnit sikrer medlemsstaterne, hvis tredjelandsvirksomheden er en holdingvirksomhed, hvis dattervirksomheders forretningsmodeller og aktiviteter er uafhængige af hinanden, at dattervirksomhederne og filialerne kan beslutte ikke at offentliggøre og ikke at gøre den bæredygtighedsrapport, der er omhandlet i første og tredje afsnit, tilgængelig."

14) I artikel 49 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 13, litra a), artikel 29b og 40b og artikel 46, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på 5 år fra den 5. januar 2023. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode."

b) Følgende stykke indsættes:

"2a. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 13, litra b) og c), og artikel 29ca, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den ... [datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden]."

c) Stk. 3 affattes således:

"3. Den i artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 13, artikel 29b, 29ca og 40b og artikel 46, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft."

d) I stk. 3b foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, indledningen, affattes således:

"Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til artikel 29b, tager den hensyn til teknisk rådgivning fra EFRAG, såfremt:".

ii) Fjerde afsnit affattes således:

"Kommissionen hører i fællesskab medlemsstatsekspertgruppen vedrørende bæredygtig finansiering omhandlet i artikel 24 i forordning (EU) 2020/852 og regnskabskontroludvalget omhandlet i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1606/2002 om udkastet til de delegerede retsakter forud for vedtagelsen af dem som omhandlet i dette direktivs artikel 29b."

iii) Sjette afsnit affattes således:

"Kommissionen hører også Det Europæiske Miljøagentur, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, Den Europæiske Centralbank, Udvalget af Europæiske Revisionstilsynsmyndigheder og platformen for bæredygtig finansiering nedsat i henhold til artikel 20 i forordning (EU) 2020/852, inden den vedtager de delegerede retsakter omhandlet i dette direktivs artikel 29b. Hvis et af disse organer beslutter at afgive en udtalelse, skal det gøre dette senest to måneder efter den dato, hvor det blev hørt af Kommissionen."

e) Stk. 5 affattes således:

"5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 13, artikel 29b, 29ca eller 40b, eller artikel 46, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 3
Ændring af direktiv (EU) 2022/2464

I direktiv (EU) 2022/2464 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 5, stk. 2, ændres således:
 - a) Første afsnit ændres således:
 - i) Litra a), indledningen, affattes således:

"på regnskabsår, der begynder mellem den 1. januar 2024 og den 31. december 2026:".
 - ii) I litra b) foretages følgende ændringer:
 - 1) Nr. i) affattes således:

"i) for virksomheder, der på balancetidspunktet overskrider en nettoomsætning på 450 000 000 EUR og et gennemsnitligt antal ansatte på 1 000 i løbet af regnskabsåret".

2) Nr. ii) affattes således:

"ii) for modervirksomheder i en koncern, der på balancetidspunktet på konsolideret grundlag overskrider en nettoomsætning på 450 000 000 EUR og et gennemsnitligt antal ansatte på 1 000 i løbet af regnskabsåret".

iii) Litra c) udgår.

b) Tredje afsnit ændres således:

i) Litra a), indledningen, affattes således:

"på regnskabsår, der begynder mellem den 1. januar 2024 og den 31. december 2026:".

ii) I litra b) foretages følgende ændringer:

1) Nr. i) affattes således:

"i) for udstedere som defineret i artikel 2, nr. 1), litra d), i direktiv 2004/109/EF, som er virksomheder, der på balancetidspunktet overskrider en nettoomsætning på 450 000 000 EUR og et gennemsnitligt antal ansatte på 1 000 i løbet af regnskabsåret".

2) Nr. ii) affattes således:

"ii) for udstedere som defineret i artikel 2, nr. 1), litra d), i direktiv 2004/109/EF, som er modervirksomheder i en koncern, der på balancetidspunktet på konsolideret grundlag overskrider en nettoomsætning på 450 000 000 EUR og et gennemsnitligt antal ansatte på 1 000 i løbet af regnskabsåret".

iii) Litra c) udgår.

c) Følgende afsnit tilføjes:

"Uanset første afsnit, litra a), og tredje afsnit, litra a), kan medlemsstaterne undtage virksomheder eller udstedere, som ikke overskrider en nettoomsætning på 450 000 000 EUR eller et gennemsnitligt antal ansatte på 1 000 i løbet af regnskabsåret, i givet fald på konsolideret grundlag, fra at overholde de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme artikel 1, med undtagelse af nr. 14), og artikel 2 for regnskabsår, der begynder mellem den 1. januar 2025 og den 31. december 2026."

2) I artikel 6, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra b) og c) affattes således:

"b) en vurdering af antallet af virksomheder, der frivilligt anvender standarderne for bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i artikel 29ca i direktiv 2013/34/EU

c) en vurdering af, om og hvordan anvendelsesområdet for de bestemmelser, der ændres ved dette ændringsdirektiv, bør udvides, navnlig i forbindelse med store virksomheder med en nettoomsætning, der ikke overskrider 450 000 000 EUR, og et gennemsnitligt antal ansatte, der ikke overskrider 1 000, i løbet af regnskabsåret, samt til tredjelandsvirksomheder, der opererer direkte på Unionens indre marked uden en dattervirksomhed eller en filial på Unionens område".

b) Andet afsnit affattes således:

"Rapporten vedrørende første afsnits litra a), b), d) og e) offentliggøres senest den 30. april 2029 og derefter hvert tredje år og ledsages, hvis det er hensigtsmæssigt, af lovgivningsmæssige forslag. Rapporten vedrørende første afsnits litra c) offentliggøres senest den 30. april 2031 og derefter hvert tredje år og ledsages, hvis det er hensigtsmæssigt, af lovgivningsmæssige forslag."

Artikel 4
Ændring af direktiv (EU) 2024/1760

I direktiv (EU) 2024/1760 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Dette direktiv fastsætter regler om:

- a) virksomheders forpligtelser med hensyn til faktiske og potentielle negative indvirkninger på menneskerettighederne og miljøet for så vidt angår deres egne aktiviteter, deres datterselskabers aktiviteter og de aktiviteter, der udføres af deres forretningspartnere i disse virksomheders aktivitetskæder, og
- b) ansvaret for overtrædelser af forpligtelser som anført i litra a)."

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Dette direktiv kan ikke begrunde en sænkning af det niveau for beskyttelse af menneskerettigheder, beskæftigelsesmæssige og sociale rettigheder, miljøbeskyttelse eller klimabeskyttelse, der er fastsat i medlemsstaternes ret eller i kollektive overenskomster, der er gældende på tidspunktet for vedtagelsen af dette direktiv. Dette stykkes første punktum forhindrer dog ikke medlemsstaterne i at tilpasse national lovgivning om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed, der er gældende på tidspunktet for vedtagelsen af dette direktiv, navnlig dens anvendelsesområde, med henblik på at tilpasse den til dette direktiv."

c) Følgende stykke tilføjes:

"4. Dette direktiv berører ikke EU-retten eller national ret vedrørende andre forhold end dem, der er fastsat i stk. 1. Navnlig berører de regler, der er omhandlet i stk. 1, litra a), ikke EU-retten eller national ret vedrørende menneskerettigheder, beskæftigelsesmæssige eller sociale rettigheder eller miljøbeskyttelse og klimaændringer, bortset fra generelle due diligence-forpligtelser."

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Litra a) affattes således:

"a) virksomheden havde i gennemsnit mere end 5 000 ansatte og havde en nettoomsætning på verdensplan på over 1 500 000 000 EUR i det seneste regnskabsår, for hvilket der er eller burde være blevet vedtaget årsregnskaber".

ii) Litra c) affattes således:

"c) Virksomheden indgik i eller er det øverste moderselskab i en koncern, der indgik franchise- eller licensaftaler i Unionen med uafhængige tredjepartsvirksomheder til gengæld for royalties, hvis disse aftaler sikrer en fælles identitet, et fælles forretningskoncept og anvendelse af ensartede forretningsmetoder, og hvis disse royalties beløb sig til mere end 75 000 000 EUR i det seneste regnskabsår, for hvilket der er eller burde være vedtaget årsregnskaber, og forudsat at virksomheden havde eller er det øverste moderselskab i en koncern, som havde, en nettoomsætning på verdensplan på over 275 000 000 EUR i det seneste regnskabsår, for hvilket der er eller burde være blevet vedtaget årsregnskaber."

b) Stk. 2 ændres således:

i) Litra a) affattes således:

"a) virksomheden genererede en nettoomsætning i Unionen på over 1 500 000 000 EUR i det regnskabsår, der går forud for det seneste regnskabsår".

ii) Litra c) affattes således:

"c) virksomheden indgik i eller er det øverste moderselskab i en koncern, der indgik franchise- eller licensaftaler i Unionen med uafhængige tredjepartsvirksomheder til gengæld for royalties, hvis disse aftaler sikrer en fælles identitet, et fælles forretningskoncept og anvendelse af ensartede forretningsmetoder, og hvis disse royalties beløb sig til mere end 75 000 000 EUR i Unionen i det regnskabsår, der går forud for det seneste regnskabsår, og forudsat at virksomheden genererede eller er det øverste moderselskab i en koncern, der genererede, en nettoomsætning i Unionen på over 275 000 000 EUR i det regnskabsår, der går forud for det seneste regnskabsår."

c) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

"3. Hvis koncernens øverste moderselskab som sin hovedaktivitet har besiddelse af kapitalandele i operationelle datterselskaber og ikke engagerer sig i at træffe ledelsesmæssige, operationelle eller finansielle afgørelser, der indvirker på koncernen eller på et eller flere af dets datterselskaber, kan det fritages for at opfylde forpligtelserne i dette direktiv. Denne fritagelse er betinget af, at et af det øverste moderselskabs datterselskaber, der er etableret i Unionen, udpeges til at opfylde forpligtelserne i artikel 6-16 på vegne af det øverste moderselskab, herunder det øverste moderselskabs forpligtelser med hensyn til dets datterselskabers aktiviteter. I så fald gives det udpegede datterselskab alle de nødvendige midler og den retlige beføjelse til at opfylde disse forpligtelser på en effektiv måde, navnlig for at sikre, at det udpegede datterselskab modtager fra koncernens selskaber de relevante oplysninger og dokumenter for at opfylde det øverste moderselskabs forpligtelser i henhold til dette direktiv."

3) I artikel 3, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra n) affattes således:

"n) "interessenter": virksomhedens ansatte, ansatte i dens datterselskaber og i dens forretningspartnere og deres fagforeninger og arbejdstagerrepræsentanter, samt enkeltpersoner eller samfund, hvis rettigheder eller interesser påvirkes eller kan blive påvirket af virksomhedens, dens datterselskabers og dens forretningspartneres produkter, tjenesteydelser og aktiviteter, og de legitime repræsentanter for disse enkeltpersoner eller samfund".

b) Litra u) affattes således:

u) "risikofaktorer": kendsgerninger, situationer eller omstændigheder, der vedrører alvoren af og sandsynligheden for en negativ indvirkning, herunder kendsgerninger, situationer eller omstændigheder på forretningspartnerens niveau såsom om forretningspartneren ikke er en virksomhed, der er omfattet af dette direktiv eller af andre sammenlignelige obligatoriske due diligence-retsakter om bæredygtighed, på det geografiske og kontekstmæssige niveau såsom retshåndhævnelsesniveauet med hensyn til typen af negativ indvirkning og på sektor-, virksomheds-, produkt- og tjenesteydelsesniveau".

4) Artikel 4 affattes således:

"Artikel 4

Harmoniseringsniveau

1. Uden at det berører artikel 1, stk. 2 og 3, må medlemsstaterne ikke i deres nationale ret indføre bestemmelser på det område, der er omfattet af dette direktiv, om due diligence-forpligtelser på menneskerettigheds- og miljøområdet, som afviger fra dem, der er fastsat i artikel 6, 8 og 9, artikel 10, stk. 1-5, artikel 11, stk. 1-6, og artikel 14-16.
2. Uanset stk. 1 er dette direktiv ikke til hinder for, at medlemsstaterne i deres nationale ret indfører strengere bestemmelser, der afviger fra dem, der er fastsat i andre bestemmelser end artikel 6, 8 og 9, artikel 10, stk. 1-5, artikel 11, stk. 1-6, og artikel 14-16, eller bestemmelser, der er mere specifikke med hensyn til målet eller det omfattede område, herunder ved at regulere specifikke produkter, tjenesteydelser eller situationer, med henblik på at opnå et andet niveau af beskyttelse af menneskerettigheder, beskæftigelsesmæssige og sociale rettigheder, miljøet eller klimaet."

5) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at moderselskaber omfattet af dette direktivs anvendelsesområde har mulighed for at opfylde forpligtelserne i artikel 7-16 på vegne af virksomheder, der er datterselskaber af disse moderselskaber, og som er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, hvis dette sikrer effektiv overholdelse. Dette berører ikke, at sådanne datterselskaber er underlagt tilsynsmyndighedens beføjelser i henhold til artikel 25, og deres civile retlige ansvar i overensstemmelse med artikel 29."

b) Stk. 2, litra e), affattes således:

"e) Hvor det er relevant, søger datterselskabet kontraktlige garantier fra en direkte forretningspartner i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, litra b), eller artikel 11, stk. 3, litra c), det søger kontraktlige garantier fra en indirekte forretningspartner i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4, eller artikel 11, stk. 5, og det suspenderer forretningsforbindelsen i overensstemmelse med artikel 10, stk. 6, eller artikel 11, stk. 7."

c) Stk. 3 udgår.

6) Artikel 8 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Som led i den forpligtelse, der er fastsat i stk. 1, træffer virksomhederne passende foranstaltninger til at gøre følgende under hensyntagen til relevante risikofaktorer, herunder kendsgerninger, situationer eller omstændigheder på forretningspartnerens niveau såsom om forretningspartneren ikke er en virksomhed, der er omfattet af dette direktiv eller af andre sammenlignelige obligatoriske due diligence-retsakter om bæredygtighed, på det geografiske og kontekstmæssige niveau såsom retshåndhævnelsesniveauet med hensyn til typen af negative indvirkning og på sektor-, virksomheds-, produkt- og tjenesteydelsesniveau:

- a) foretage en scopingøvelse udelukkende på grundlag af rimeligt tilgængelige oplysninger for at identificere generelle områder på tværs af deres egne aktiviteter, deres datterselskabers aktiviteter og, hvis de er knyttet til deres aktivitetskæder, deres forretningspartneres aktiviteter, hvor negative indvirkninger med størst sandsynlighed vil forekomme og være mest alvorlige
- b) på grundlag af resultaterne af scopingøvelsen omhandlet i litra a) foretage en dybdegående vurdering på de områder, hvor negative indvirkninger blev identificeret til med størst sandsynlighed at ville forekomme og være mest alvorlige."

b) Følgende stykke indsættes:

"2a. Medlemsstaterne sikrer med henblik på den dybdegående vurdering, der er omhandlet i stk. 2, litra b), at:

- a) virksomheder kun må anmode om oplysninger fra forretningspartnere, hvis disse oplysninger er nødvendige, og i tilfælde af forretningspartnere med færre end 5 000 ansatte kun, hvis oplysningerne ikke med rimelighed kan indhentes på anden måde
- b) hvis de nødvendige oplysninger kan indhentes fra forskellige forretningspartnere, prioriterer virksomhederne at anmode om oplysninger, hvis det er rimeligt, direkte fra den eller de forretningspartnere, hvor der er størst sandsynlighed for, at de negative indvirkninger vil forekomme
- c) hvis negative indvirkninger identificeres som værende lige sandsynlige eller lige alvorlige på flere områder, kan virksomhederne prioritere at vurdere sådanne områder, der involverer direkte forretningspartnere."

c) Stk. 3 affattes således:

"3. Medlemsstaterne sikrer, at virksomhederne med henblik på at identificere og vurdere de negative indvirkninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, hvor det er passende på grundlag af kvantitative og kvalitative oplysninger, har ret til at gøre brug af passende ressourcer, herunder uafhængige rapporter, digitale løsninger, industri- og multiinteressentinitiativer og oplysninger, der er indsamlet gennem den i artikel 14 fastsatte underretningsmekanisme og klageprocedure."

d) Stk. 4 udgår.

7) I artikel 9 tilføjes følgende stykke:

"4. Hvis der træffes prioriteringsbeslutninger i overensstemmelse med denne artikel, må den blotte omstændighed, at en mindre betydelig negativ indvirkning ikke er blevet håndteret, ikke udsætte virksomheden for sanktioner i henhold til artikel 27."

8) Artikel 10, stk. 6, affattes således:

"6. For så vidt angår potentielle negative indvirkninger som omhandlet i stk. 1, der ikke kunne forebygges eller i tilstrækkelig grad afbødes ved hjælp af foranstaltningerne, der er fastsat i stk. 2, 4 og 5, skal virksomheden som en sidste udvej og indtil indvirkningen er håndteret:

- a) afstå fra at indgå nye eller udvide eksisterende forbindelser med en forretningspartner, i forbindelse med hvilken eller i hvis aktivitetskæde indvirkningen er opstået
- b) hvis den ret, der regulerer forbindelsen til den pågældende forretningspartner, berettiger den hertil, suspendere forretningsforbindelsen for så vidt angår de pågældende aktiviteter, herunder med henblik på at udnytte eller øge sin indflydelse, og
- c) uden unødigt forsinkelse vedtage og gennemføre en forbedret forebyggende handlingsplan for den specifikke negative indvirkning, forudsat at der er en rimelig forventning om, at sådanne bestræbelser vil lykkes.

Så længe der er en rimelig forventning om, at den forbedrede forebyggende handlingsplan vil lykkes, må den blotte omstændighed, at der fortsat samarbejdes med forretningspartneren, ikke udsætte virksomheden for sanktioner i henhold til artikel 27 eller ansvar i henhold til artikel 29.

Inden en forretningsforbindelse suspenderes, vurderer virksomheden, om de negative indvirkninger ved at gøre dette med rimelighed kan forventes at være åbenbart alvorligere end den negative indvirkning, der ikke kunne forebygges eller i tilstrækkelig grad afbødes. Hvis dette er tilfældet, er virksomheden ikke forpligtet til at suspendere forretningsforbindelsen, og den skal være i stand til at aflægge rapport til den kompetente tilsynsmyndighed om de behørigt begrundede årsager til en sådan beslutning.

Medlemsstaterne sørger for, at der er mulighed for at suspendere forretningsforbindelsen i kontrakter, der er omfattet af deres ret i overensstemmelse med første afsnit, undtagen kontrakter, som parterne ved lov er forpligtet til at indgå.

Hvis virksomheden beslutter at suspendere forretningsforbindelsen, skal den tage skridt til at forebygge, afbøde eller standse indvirkningerne af suspensionen, give den pågældende forretningspartner et rimeligt varsel og løbende tage beslutningen op til fornyet overvejelse.

Hvis virksomheden beslutter ikke at suspendere forretningsforbindelsen i henhold denne artikel, skal den overvåge den potentielle negative indvirkning og regelmæssigt tage sin beslutning, samt hvorvidt yderligere passende foranstaltninger er til rådighed, op til vurdering."

9) Artikel 11, stk. 7, affattes således:

"7. For så vidt angår faktiske negative indvirkninger som omhandlet i stk. 1, som ikke kunne standses, eller hvis omfang ikke kunne minimeres ved hjælp af de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 3, 5 og 6, skal virksomheden som en sidste udvej og indtil indvirkningen er håndteret:

- a) afstå fra at indgå nye eller udvide eksisterende forbindelser med en forretningspartner, i forbindelse med hvilken eller i hvis aktivitetskæde indvirkningen er opstået
- b) hvis den ret, der regulerer forbindelsen til den pågældende forretningspartner, berettiger den hertil, suspendere forretningsforbindelsen for så vidt angår de pågældende aktiviteter, herunder med henblik på at udnytte eller øge sin indflydelse, og
- c) uden unødigt forsinkelse vedtage og gennemføre en forbedret korrigerende handlingsplan for den specifikke negative indvirkning, forudsat at der er en rimelig forventning om, at sådanne bestræbelser vil lykkes.

Så længe der er en rimelig forventning om, at den forbedrede korrigerende handlingsplan vil lykkes, må den blotte omstændighed, at der fortsat samarbejdes med forretningspartneren, ikke udsætte virksomheden for sanktioner i henhold til artikel 27 eller for ansvar i henhold til artikel 29.

Inden en forretningsforbindelse suspenderes, vurderer virksomheden, om de negative indvirkninger ved at gøre dette med rimelighed kan forventes at være åbenbart alvorligere end den negative indvirkning, der ikke har kunnet standses, eller hvis omfang ikke har kunnet minimeres i tilstrækkelig grad. Hvis dette er tilfældet, er virksomheden ikke forpligtet til at suspendere forretningsforbindelsen, og den skal være i stand til at aflægge rapport til den kompetente tilsynsmyndighed om de behørigt begrundede årsager til en sådan beslutning.

Medlemsstaterne sørger for, at der er mulighed for at suspendere forretningsforbindelsen i kontrakter, der er omfattet af deres ret i overensstemmelse med første afsnit, undtagen kontrakter, som parterne ved lov er forpligtet til at indgå.

Hvis virksomheden beslutter at suspendere forretningsforbindelsen, skal den tage skridt til at forebygge, afbøde eller standse indvirkningerne af suspensionen, give den pågældende forretningspartner et rimeligt varsel og løbende tage beslutningen op til fornyet overvejelse.

Hvis virksomheden beslutter ikke at suspendere forretningsforbindelsen i henhold denne artikel, skal den overvåge den faktiske negative indvirkning og regelmæssigt tage sin beslutning, samt hvorvidt yderligere passende foranstaltninger er til rådighed, op til vurdering."

10) I artikel 13, stk. 3, foretages følgende ændringer:

a) Indledningen affattes således:

"Høring af relevante interessenter finder sted på følgende trin i due diligence-processen:"

b) Litra c) og e) udgår.

11) Artikel 15 affattes således:

"Artikel 15

Overvågning

Medlemsstaterne sikrer, at virksomhederne gennemfører regelmæssige vurderinger af deres egne aktiviteter og foranstaltninger, deres datterselskabers og, hvis de er knyttet til virksomhedens aktivitetskæde, deres forretningspartners aktiviteter og foranstaltninger, for at vurdere gennemførelsen og overvåge tilstrækkeligheden og effektiviteten af identifikation, forebyggelse, afbødning og standsning af negative indvirkninger og minimering af omfanget heraf. Sådanne vurderinger baseres, hvis det er relevant, på kvalitative og kvantitative indikatorer og foretages uden unødigt forsinkelse, når der er sket en væsentlig ændring, dog mindst hvert femte år, og når der er rimelig grund til at antage, at foranstaltningerne ikke længere er tilstrækkelige eller effektive, eller at der er opstået eller kan opstå nye risici for, at sådanne negative indvirkninger kan forekomme. Hvis det er relevant, ajourføres due diligence-politikken, de identificerede negative indvirkninger og de deraf følgende passende foranstaltninger i overensstemmelse med resultatet af sådanne vurderinger og under behørig hensyntagen til relevante oplysninger fra interessenter."

12) Artikel 16, stk. 3, affattes således:

"Senest den 31. marts 2029 vedtager Kommissionen delegerede retsakter i henhold til artikel 34 for at supplere dette direktiv ved at fastsætte indholdet af og kriterierne for rapporteringen i henhold til stk. 1 med angivelse af navnlig tilstrækkelig detaljerede oplysninger om beskrivelsen af due diligence, identificerede faktiske og potentielle negative indvirkninger og passende foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med disse indvirkninger. Når Kommissionen udarbejder disse delegerede retsakter, tager den behørigt hensyn til og tilpasser dem, hvor det er relevant, til de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er vedtaget i henhold til artikel 29b og 40b i direktiv 2013/34/EU.

Når Kommissionen vedtager de i første afsnit omhandlede delegerede retsakter, sikrer den, at der ikke er nogen overlapning af rapporteringskravene for de virksomheder, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iii), og som er underlagt rapporteringskrav i henhold til artikel 4 i forordning (EU) 2019/2088, samtidig med at de minimumsforpligtelser, der er fastsat i dette direktiv, bibeholdes fuldt ud."

13) I artikel 17 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

"Fra den 1. januar 2031 sikrer medlemsstaterne, at virksomheder, når de offentliggør den årlige redegørelse, der er omhandlet i dette direktivs artikel 16, stk. 1, samtidig indsender den pågældende redegørelse til det indsamlingsorgan, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, med det formål at gøre den tilgængelig på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP) som oprettet ved forordning (EU) 2023/2859."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Senest den 31. december 2030 udpeger medlemsstaterne med henblik på at gøre de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, tilgængelige på ESAP, mindst ét indsamlingsorgan som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2023/2859 og underretter Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed herom."

14) Artikel 18 affattes således:

"Artikel 18

Standardkontraktbestemmelser

Med henblik på at støtte virksomheder for at lette deres overholdelse af artikel 10, stk. 2, litra b), og artikel 11, stk. 3, litra c), vedtager Kommissionen i samråd med medlemsstaterne og interessenter vejledning om frivillige standardkontraktbestemmelser senest den 26. juli 2027."

15) I artikel 19 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra b), udgår.

b) Stk. 3 affattes således:

"3. De i stk. 2, litra a), d) og e), omhandlede retningslinjer vedtages senest den 26. juli 2027. De i stk. 2, litra f) og g), omhandlede retningslinjer vedtages senest den 26. juli 2028."

16) Artikel 22 udgår.

17) I artikel 24 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Hver medlemsstat udpeger en eller flere tilsynsmyndigheder til at føre tilsyn med overholdelsen af forpligtelserne i de nationale retsregler, der vedtages i henhold til artikel 7- 16."

b) Stk. 7 affattes således:

"7. Senest den 26. juli 2028 oplyser medlemsstaterne Kommissionen om navne og kontaktoplysninger på de tilsynsmyndigheder, der er udpeget i henhold til denne artikel, samt om deres respektive kompetencer, hvis der er flere udpegede tilsynsmyndigheder. De underretter Kommissionen om eventuelle ændringer heraf."

18) Artikel 25, stk. 1, affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne har tilstrækkelige beføjelser og ressourcer til at udføre de opgaver, som de pålægges i henhold til dette direktiv, herunder beføjelse til at kræve, at virksomheder giver oplysninger og foretager undersøgelser vedrørende overholdelsen af forpligtelserne i artikel 7-16."

19) Artikel 27, stk. 4, affattes således:

"4. Kommissionen udsteder i samarbejde med medlemsstaterne vejledning for at bistå tilsynsmyndighederne med at fastsætte sanktionsniveauet i overensstemmelse med denne artikel. Medlemsstaterne sikrer, at maksimumsgrænsen for økonomiske sanktioner fastsættes til 3 % af virksomhedens nettoomsætning på verdensplan i det regnskabsår, der går forud for året for afgørelsen om pålæggelse af bøden, eller, for så vidt angår de øverste moderselskaber som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b) og c), og stk. 2, litra b) og c), 3 % af den konsoliderede nettoomsætning på verdensplan beregnet på niveauet for det øverste moderselskab i det regnskabsår, der går forud for året for afgørelsen om pålæggelse af bøden."

20) I artikel 29 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 udgår.

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Hvis en virksomhed i henhold til national ret holdes ansvarlig for skade, der forårsages over for en fysisk eller juridisk person, som følge af manglende overholdelse af due diligence-kravene i dette direktiv, sikrer medlemsstaterne, at disse personer har ret til fuld erstatning. Fuld erstatning må ikke føre til overkompensation i form af erstatning med straffende formål eller flere eller andre skadeserstatninger."

c) Stk. 3, litra d), udgår.

d) Stk. 4 affattes således:

"4. Virksomheder, der har deltaget i industri- eller multiinteressentinitiativer, eller som har anvendt uafhængig tredjepartskontrol eller kontraktbestemmelser til støtte for gennemførelsen af due diligence-forpligtelser, kan ikke desto mindre holdes ansvarlige i overensstemmelse med national ret."

e) Stk. 5, første afsnit, affattes således:

"En virksomheds civilretlige ansvar for skader som omhandlet i denne artikel berører ikke dens datterselskabers eller direkte og indirekte forretningspartners civilretlige ansvar i virksomhedens aktivitetskæde."

f) Stk. 7 udgår.

21) I artikel 36 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 udgår.

b) Stk. 2 ændres således:

i) Indledningen affattes således:

"Senest den 26. juli 2031 og derefter hvert femte år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af dette direktiv og dets virkningsfuldhed og effektivitet med hensyn til at nå dets mål, navnlig med hensyn til at håndtere negative indvirkninger. Rapporten ledsages, hvis det er hensigtsmæssigt, af et lovgivningsmæssigt forslag. I den første rapport vurderes bl.a. følgende:"

ii) Litra b), tredje led, affattes således:

"– hvorvidt det er nødvendigt at revidere de tærskler for den relevante omsætning og – for virksomheder, der er stiftet i overensstemmelse med en medlemsstats lovgivning – antallet af ansatte, som er fastsat i artikel 2, og hvorvidt der er behov for at indføre en sektorspecifik tilgang i sektorer med høj risiko, og navnlig om virksomheder med en relevant omsætning på verdensplan på over 450 000 000 EUR og – for virksomheder, der er stiftet i overensstemmelse med en medlemsstats lovgivning – mere end 1 000 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret og derudover virksomheder, der opererer i sektorer med høj risiko, bør være omfattet af dette direktiv".

iii) Litra e) udgår.

iv) Litra f) affattes således:

"f) effektiviteten af de indførte håndhævelsesmekanismer på nationalt plan, herunder deres beskyttende virkninger for rettighedshavere."

22) Artikel 37, stk. 1, affattes således:

"1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 26. juli 2028 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 26. juli 2029 med undtagelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at overholde artikel 16, som medlemsstaterne skal anvende for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2030 eller derefter.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning.

Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen."

Artikel 5
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 1, 2 og 3 senest den ... [12 måneder efter dette ændringsdirektivs ikrafttræden]. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 4 senest den 26. juli 2028. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 6
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 7
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand